

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.1.2017 г.
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно правната и оперативната рамка за европейската електронна карта за
услуги, въведена с Регламент ... [Регламента за ЕЕКУ]**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 437 final}
{SWD(2016) 438 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Секторът на услугите съставлява около 70 % от БВП и от работните места в ЕС. Поради това насърчаването на конкурентоспособността на пазарите на услуги в ЕС е от основно значение за създаването на работни места и растеж в ЕС. С Директивата за услугите, приета през 2006 г., бяха определени общи разпоредби, с които се улеснява установяването на доставчиците на услуги и се подобряват възможностите им да предоставят трансгранични услуги в рамките на единния пазар. Директивата доведе до редица реформи в държавите — членки на ЕС, вследствие на което за десет години БВП на ЕС се увеличи с 0,9 %.

Все още е налице значителен потенциал за растеж и откриване на работни места, който трябва да бъде оползотворен. Пазарите на услуги в ЕС биха извлекли ползи от по-бързото нарастване на производителността и по-ефикасното разпределение на ресурсите. Трансграничната търговия и инвестициите в услуги остават ниски. Преодоляването на оставащите пречки пред повече трансгранични дейности в сферата на услугите ще спомогне за засилването на конкуренцията, което ще доведе до по-голям избор и по-добри цени за потребителите, както и до развитие на иновациите. Премахването на тези пречки съгласно рамката, предоставена от Директивата за услугите, ще създаде предпоставки за увеличаване на БВП на ЕС с 1,7 %¹. Освен това по-доброто функциониране на пазарите на услуги ще окаже положително въздействие върху конкурентоспособността на промишлеността, тъй като производственият сектор в ЕС е важен купувач и краен потребител на услуги. В действителност услугите съставляват 40 % от стойността на крайния продукт на производството в ЕС. Поради това конкурентоспособността на преработвателната промишленост зависи от доброто функциониране на пазарите на услуги.

Поради тези причини Европейският съвет подчерта, че „Изграждането на по-задълбочен и по-справедлив единен пазар ще даде възможност за създаване на нови работни места, за стимулиране на производителността и за осигуряване на привлекателна среда за инвестиции и иновации.“² По-доброто функциониране на вътрешния пазар се нарежда сред десетте приоритетни цели на Европейската комисия. В своята стратегия за единния пазар, приета през октомври 2015 г., Комисията обяви поредица от действия за изграждане на единен пазар без граници за услугите³. Целта е ясна: намаляване на пречките, за да могат доставчиците на услуги по-лесно да се възползват от нови възможности за развитие на стопанска дейност, като същевременно се гарантира качеството на услугите за потребителите. Това предложение се явява продължение на стратегията за единния пазар.

Директивата за услугите осигурява балансирана законодателна рамка за постигането на тези цели. Тя гарантира че националното законодателство е недискриминационно, обосновано и пропорционално с оглед на постигането на целите от обществен интерес. Освен това в нея се изисква държавите членки да намалят пречките от

¹ Европейска комисия, „Актуализация на проучването относно икономическото въздействие на Директивата за услугите“, 2015 г.

² Заключение на Европейския съвет, 28 юни 2016 г.

³ Съобщение на Комисията от 28 октомври 2015 г. „Осъвременяване на единния пазар: повече възможности за гражданите и предприятията“

административно естество, които на практика разубеждават доставчиците на услуги да извършват трансгранична дейност. Директивата за услугите и важните принципи, които бяха установени с нея, остават незасегнати от настоящото предложение.

Тези принципи, въведени с Директивата за услугите, са създали предпоставки за напредък в посока на по-добро функциониране на пазарите на услуги в ЕС. Същевременно в редица ключови сектори на услугите все още са налице пречки за засилената интеграция на единния пазар. Такъв е по-специално случаят в сектори като бизнес услугите и строителството, където за доставчиците на услуги често е трудно да се възползват от възможности за развиване на бизнес в други държави членки. Те се сблъскват с административни пречки при разширяването на дейността си зад граница. Това беше потвърдено чрез многобройни контакти с доставчици на услуги⁴. Тези усложнения включват липсата на яснота за това по какъв начин да бъдат спазвани съществуващите правила, които разубеждават дружествата, и по-специално МСП, да опитват да се възползват от възможностите за развитие на бизнес в други държави членки. Доставчиците на услуги срещат трудности при получаването на информация за приложимите регулаторни изисквания и процедури, които трябва да бъдат изпълнени с оглед на получаването на достъп до пазара на друга държава членка. Освен това националните правила често отчитат само националната специфика, без да се уточнява по какъв начин следва да се прилагат спрямо доставчиците на услуги от други държави — членки на ЕС. В резултат на това за доставчиците на услуги, които се опитват да установят постоянно присъствие в друга държава членка или да предоставят трансгранични услуги на временна основа, често е трудно да разберат какви правила трябва да прилагат и по какъв начин. Административните формалности в различните държави членки често са сложни и скъпи за изпълнение от доставчиците на услуги.

Следователно Европейската електронна карта за услуги се въвежда с цел да се намали сложността на административните процедури за доставчиците на услуги, които желаят да разширят дейността си към други държави членки. В същото време тя ще гарантира на държавите членки възможността да прилагат законодателство, което е обосновано. Картата ще се предлага на доставчиците на услуги на доброволна основа като алтернативно средство за доказване на съответствие с приложимите национални норми. Тя дава възможност на доставчиците на услуги да използват изцяло електронна процедура на равнище ЕС при изпълнението на формалностите за развиване на дейност зад граница, като по този начин им предоставя по-голяма правна сигурност и опростява административните процедури. Посредством електронната карта те ще могат да избегнат редица административни пречки като несигурността относно приложимите изисквания, попълването на различни формуляри на чужди езици, превода, заверката или удостоверяването на истинността на документи и неелектронните процедурни стъпки. Икономии на разходи във връзка с формалностите, които включва процедурата по издаване на електронната карта, биха били значителни в сравнение с актуалната ситуация, като биха могли да достигнат 50 % и дори повече⁵.

Ако даден доставчик на услуги възнамерява да предоставя трансгранични услуги на временна основа, електронната карта се издава от държавата членка на произход. Приемашата държава членка би могла да възрази срещу издаването на електронната

⁴ В това число девет срещи с доставчици на услуги в трансграничните региони, организирани от Комисията.

⁵ Работен документ на службите на Комисията „Оценка на въздействието, придружаваща предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно правната и оперативната рамка за европейската електронна карта за услуги“, 2017 г.

карта в случаите, в които Директивата за услугите позволява това, в съответствие с някое от императивните съображения от обществен интерес, изброени в член 16. След като бъде издадена, електронната карта дава възможност на доставчика на услуги да предоставя трансгранични услуги на временна основа в приемащата държава членка. Правомощията за вземане на решения от държавите членки за отхвърляне на заявления за издаване на европейска електронна карта за услуги съответно остават непроменени в съответствие с член 16 от Директивата за услугите.

Когато даден доставчик на услуги възнамерява да предоставя услуги чрез клон, представителство или офис в друга държава членка, електронната карта се издава от приемащата държава членка. В този случай доставчикът на услуги все пак ще подаде заявлението за издаване на електронната карта до органите в съответната му държава по произход, които ще проверят дали доставчикът на услуги е установен на нейната територия в съответствие с приложимото законодателство на тази държава. На един следващ етап обаче органите на държавата членка по произход ще започнат процедура със съответните органи на приемащата държава, за да им дадат възможност да преценят дали доставчикът на услуги, подал заявлението, изпълнява изискванията на своята приемаща държава в съответствие с Директивата за услугите. Вследствие на това не би имало разлика в третирането на местните и чуждестранните доставчици на услуги. След издаването си електронната карта ще позволява на своя притежател да предоставя услуги посредством вторично на установяване (под формата на клон, представителство или офис) в съответната приемаща държава членка.

Идеята за европейска електронна карта за услуги е подобна на тази за европейската професионална карта (ЕПК), с която органите на държавите членки вече са запознати. ЕПК беше въведена през януари 2016 г. и оттогава се наблюдава значителен интерес сред обхванатите от нея групи специалисти, което показва, че въвеждането на подобно средство за опростяване предоставя конкретни предимства за неговите потребители. Както европейската електронна карта за услуги, така и ЕПК са доброволни електронни процедури на равнището на ЕС. Доставчиците на услуги използват европейската електронна карта за услуги на доброволни начала. Органът в държавата по произход на заявителя действа като единно звено за контакт. Освен това функционирането на двете системи се основава на предварително определени и обвързващи работни процеси на сътрудничество между държавите членки по произход и приемащите държави членки посредством съществуващата Информационна система за вътрешния пазар (ИСВП). В същото време двете системи имат различни цели. ЕПК улеснява трансграничното предоставяне на услуги посредством признаването на професионалните квалификации за физически лица, като работници или самостоятелно заети доставчици на услуги в съответствие с Директивата за професионалните квалификации (ДПК). Европейската електронна карта за услуги отговаря на много по-широк набор от изисквания. Тя ще бъде достъпна както за самостоятелно заети физически лица, така и за дружества, които желаят да предоставят услуги в друга държава членка. За разлика от ЕПК, европейската електронна карта за услуги ще предложи също и технически средства, улесняващи изпълнението на административните формалности, свързани с командироването на персонал на територията на държавите членки, които са съобщили на Комисията, че желаят да използват ИСВП за целта. Тази възможност да се използва ИСВП по никакъв начин няма да промени същността на приложимите правила, установени с Директива 2014/67/ЕС. Включени са също правила за улесняване получаването на застрахователно покритие при трансграничното предоставяне на услуги.

Електронната карта ще обхваща изисквания, попадащи в обхвата на Директивата за услугите, което изключва области като данъчното облагане, трудовото право и

социалната сигурност. Органите на държавите членки не могат обаче да изискват от притежателите на електронната карта да предоставят информация, която вече се съдържа в нея, с оглед на изпълнението на процедури или формалности, наложени на доставчика във връзка с възлагането на обществена поръчка, конкурс за проект или концесия, учредяването на дъщерни дружества или клонове съгласно дружественото право и регистрацията на задължителни схеми за социално осигуряване. На един първи етап Европейската електронна карта за услуги ще се прилага за бизнес услугите и строителството, доколкото тези дейности вече са обхванати от Директивата за услугите. И двата сектора са от ключово значение за икономиката на ЕС⁶. Доставчиците на услуги по строителство и бизнес услуги често се сблъскват с висока степен на сложност на административните процедури при опитите да разширят дейността си зад граница. Освен това през последното десетилетие нарастването на производителността е много ниско и в двата сектора и обемът на трансграничните търговия и инвестиции е ограничен. Засилването на трансграничната конкуренция ще спомогне за запазването и подобряването на конкурентоспособността на двата сектора.

Настоящото предложение съдържа също така клаузи за преглед за по-нататъшно разглеждане на пригодността за преодоляване на регулаторните бариери и ефективността на европейската електронна карта за услуги, както и за евентуално разширяване на нейния обхват към други сектори.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Настоящата директива се представя заедно с регламент. Директивата определя правната и оперативната рамка на европейската електронна карта за услуги, като наред с друго урежда условията за допустимост, компетенциите на държавите членки по произход и на приемащите държави членки, валидността на европейската електронна карта за услуги и условията, при които тя може да бъде отнета или нейното действие да бъде временно преустановено. С регламента се създават инструменти, които се предоставят на разположение на доставчиците на услуги на цялата територия на ЕС. Освен това с него се улеснява решаването на проблемите във връзка със застрахователното покритие на доставчиците, които предоставят трансгранични услуги.

С настоящата директива се запазват напълно съществуващите разпоредби на ЕС по социалните въпроси, условията на наемане (по-специално относно командироването на работници, правата на работниците и социалния стълб), здравето, безопасността и опазването на околната среда. Той не променя и не поставя под въпрос съществуващите гаранции в това отношение. Електронната карта ще предоставя допълнителна информация за дружеството. Правомощията на държавите членки да извършват проверки на място ще останат непроменени. Правилата относно командироването на работници съгласно директиви 96/71/ЕО и 2014/67/ЕС ще продължат да се прилагат във връзка с европейската електронна карта за услуги, но следва да се осигурят допълнителни инструменти за тяхното изпълнение. Когато държавите членки са установили процедури, които позволяват на предприятията да декларират по електронен път командироването на работници в съответствие с член 9 от Директива 2014/67/ЕС, европейската електронна карта за услуги насочва притежателя на картата към съответните национални процедури. Доставчиците, които притежават европейската електронна карта за услуги, могат също така да подадат такава декларация чрез електронна платформа, свързана с ИСВП, когато приемащата държава членка е

⁶ Двата сектора заедно обхващат около 20 % от БВП и заетостта на ЕС (данни на Евростат).

съобщила на Комисията, че тази възможност следва да се прилага за командироването на работници на нейна територия.

Предложението за европейска електронна карта за услуги допълва други инициативи на политиките в контекста на услугите, обявени в Стратегията за единния пазар с цел да се предотврати създаването на бариери на национално равнище за трансграничното предоставяне на услуги. В това отношение то допълва Предложение на Комисията [XX] за Директива относно реформиране на процедурата, в съответствие с която държавите членки нотифицират всички разрешителни режими и изисквания във връзка с услугите.

Настоящото предложение ще бъде допълнено и от инициативата за единен цифров портал, обявена в Стратегията за единния пазар за 2017 г. Порталът, по който беше проведена обществена консултация през есента на 2016 г., ще поправи настоящите пропуски по отношение на информацията за предприятията и гражданите като обедини, допълни и подобри съответната информация, достъпна онлайн на равнище ЕС и на национално равнище. Освен това той ще се свърже и с услугите за оказване на съдействие. В допълнение към това с него се цели да се даде тласък на по-нататъшната цифровизация на националните процедури, които са от значение за гражданите и предприятията при упражняването на техните права във връзка с единния пазар. Предвижда се обхватът на Единния цифров портал да надхвърли обхванатите от настоящата инициатива сектори.

Европейската електронна карта за услуги, от друга страна, следва да предостави напълно хармонизиран и стандартизиран инструмент за трансгранично предоставяне на услуги, като намали разходите за привеждане в съответствие за определени пазари на услуги, които са до голяма степен доминирани от малки и средни предприятия. Картата служи на целта за опростяване на административните процедури с участието на държавата членка по произход на доставчика на услуги, но тази държава членка (по произход) няма думата относно това на какви изисквания трябва да отговаря доставчикът на услуги в други държави членки. По силата на европейската електронна карта за услуги доставчикът на услуги е този, който осигурява съответствието и предоставя информация за него в рамките на предварително определен и напълно стандартизиран работен процес. Единният цифров портал ще се свърже с настоящата процедура и ще я направи по-лесно откриваема за нейните бенефициери.

Прилагането на европейската електронна карта за услуги ще протече в пълен синхрон с напредъка на проекта за Единен цифров портал и ще спазва принципите, посочени в плана за действие за електронно управление (по-специално: цифрови, оперативна съвместимост и трансграничност по подразбиране, принцип „само веднъж“ и приобщаване и достъпност)⁷.

На последно място настоящото предложение допълва политиката на Комисията за правоприлагане, която тя упражнява успоредно с цел да предотврати неоснователните и непропорционалните национални ограничения на свободата на установяване и на свободното предоставяне на услуги.

Прилагането на настоящата директива ще бъде подпомогнато от Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП), създадена с Регламента за ИСВП⁸. От 2011 г.

⁷ План за действие на ЕС за електронно управление за периода 2016—2020 г. — Ускоряване на цифровото преобразуване на управлението - COM(2016)179.

⁸ Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията (Регламент за ИСВП) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1).

насам ИСВП може да се използва от около 5000 органа; тя е обект на постоянни проучвания сред ползвателите и доказва потенциала си с въвеждането на европейската професионална карта през януари 2016 г.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Настоящата директива и предложеният регламент за въвеждане на европейска електронна карта за услуги са напълно съвместими с редица други политики на Съюза, и по-специално с политиките на Комисията за опростяване и намаляване на административната тежест.

Опростяването на формалностите във връзка с документите ще се прилага в тясна взаимовръзка с решенията, които следва да бъдат въведени по силата на Регламент (ЕС) 2016/1191 за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз⁹.

В областта на признаването на професионалните квалификации подобен инструмент, с който се улеснява опростяването на административните процедури — посочената по-горе европейска професионална карта — бе въведен през 2013 г. ЕПК е достъпна за определени професии (медицински сестри, фармацевти, физиотерапевти, планински водачи и агенти на недвижими имоти) от януари 2016 г. С цел да се предотврати рискът от припокриване, настоящото предложение гарантира, че професионалистите, които могат да подадат заявление за издаване на европейска професионална карта, не могат да получат европейска електронна карта за услуги.

За да се избегне припокриването, органите следва да се възползват от всички налични междусистемни връзки между националните регистри, включително от взаимната свързаност на дружествените регистри (Business Registers Interconnection System — BRIS), изисквани съгласно Директива 2009/101/ЕО, както и на регистрите по несъстоятелност съгласно Регламент (ЕС) № 2015/848, преди да прибегнат до каквото и да е друго средство за получаване или проверка на информация, която вече е била предоставена в контекста на европейската електронна карта за услуги.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Това законодателно действие попада в област на споделена компетентност в съответствие с член 4, параграф 2, буква а) от ДФЕС. С него се цели да се улесни създаване и предоставяне на услуги в рамките на единния пазар, по-нататъшно развитие и прилагане на общите принципи на правото на установяване и свободата на предоставяне на трансгранични услуги, залегнали съответно в членове 49 и 56 от ДФЕС, както и в Директивата за услугите. Настоящата директива се основава на член 53, параграф 1 и член 62 от ДФЕС, които съставляват общото правно основание за постигането на свобода на установяване и, съответно, правното основание за разпоредбите относно достъпа до дейности в контекста на самостоятелна заетост.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Целта на настоящото законодателно предложение като цяло е да гарантира гладкото функциониране на единния пазар на ЕС за услугите, който не е ограничен до

⁹ Регламент (ЕС) 2016/1191 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 г. за насърчаване на свободното движение на гражданите чрез опростяване на изискванията за представяне на някои официални документи в Европейския съюз и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 (ОВ L 200, 26.7.2016 г., стр. 1).

територията на една държава членка, а обхваща цялата територия на ЕС. Предвид транснационалния характер на единния пазар на ЕС и необходимостта проблемите, възникващи в трансграничен контекст, да бъдат разрешавани по най-съгласуван начин, използването на съществуващ ИТ инструмент, който обхваща цялата територия на ЕС – ИСВП – е най-ефикасното решение, възможно само на равнище ЕС.

Освен това директивата предвижда правила, по-специално по отношение на ролята на координиращите органи на равнище държави членки, по силата на които на държавите членки се пада отговорността да определят съответния орган, който следва да спазва тези правила, в зависимост от административната им организация на национално равнище.

- **Пропорционалност**

Мерките, въведени с настоящата директива, са пропорционални на нейните цели за по-нататъшна интеграция на пазарите на услуги на равнище ЕС чрез повишаване на пазарната динамика и трансграничната конкуренция. Те също така са пропорционални с оглед на постигането на целите за повишаване на прозрачността, намаляване на разходите и опростяване на процедурите, които държавите членки налагат на доставчиците на услуги в трансграничен контекст. Освен това те се основават на ИСВП – съществуващ ИТ инструмент на равнище ЕС, финансиран от бюджета на ЕС и вече използван от националните администрации. Процедурата на равнището на ЕС ще доведе до ограничени корекции в ИСВП и съответно — до ограничени разходи на равнището на ЕС и на национално равнище. Тези ограничени разходи бяха оценени спрямо съществуващи подобни процедури, като например европейската професионална карта.

Тези мерки не надхвърлят това, което е необходимо за решаване на констатираните проблеми и за постигане на определените цели. Въпреки че процедурата на равнище ЕС изисква активна роля на администрациите на държавите членки, очакваното финансово участие от тяхна страна ще бъде ограничено благодарение на използването на Информационната система за вътрешния пазар – вече съществуваща платформа, създадена със средства на ЕС. Освен това се очаква използването на европейската електронна карта за услуги да внесе по-голяма конкуренция на пазарите на услуги поради по-големия брой участници на пазара, както и по-голям оборот, а това ще окаже положително въздействие върху икономиката на държавите членки.

Доставчиците на услуги използват европейската електронна карта за услуги на доброволни начала.

- **Избор на инструмент**

Настоящата директива се основава на членове 53 и 62 от ДФЕС, които позволяват само на законодателния орган на Съюза да приема директиви. Тя включва разпоредби относно сближаването на законодателството на държавите членки по отношение на достъпа до определени дейности в областта на услугите. Освен това тя пояснява и какви точно са последиците от използването на европейската електронна карта за услуги при упражняването на достъп до пазара на друга държава членка.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

При изготвянето на настоящото предложение Комисията направи задълбочена оценка на Директивата за услугите. Тази оценка показва, че изпълнението на Директивата за услугите до момента е ефективно само отчасти. Директивата за услугите е довела до допълнителен растеж чрез реформи в държавите членки. Въпреки това доставчиците на услуги в ключови сектори (като например бизнес услугите и строителството) все още се сблъскват с немалко съществени пречки. Системата за административно сътрудничество между държавите членки също не осигурява всички произтичащи от нея преимущества. Според заключенията от извършения задълбочен анализ на работата и полезността на единните звена за контакт (ЕЗК) през 2015 г. повечето от тях все още не са довели в пълна степен до очакваното опростяване на административните процедури във връзка с временното предоставяне на трансгранични услуги или започването на стопанска дейност.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Комисията извърши различни анализи и проведе няколко консултации, за да събере данни за оставащите пречки пред пълноценното функциониране на единния пазар на услуги, като обърна още по-голямо внимание на практическите последици от прилагането на разпоредбите по места от 2014 г. насам. Извършена бе икономическа оценка, за да се прецени отражението на реформите на национално равнище върху пазарите на услуги и достъпа до застраховане за доставчиците на услуги. През 2014, 2015 и 2016 г. в рамките на Форума по въпросите на единния пазар бяха организирани и работни срещи със заинтересованите страни. На тях бяха разгледани предизвикателствата пред малките и средните предприятия, желаещи да разработват трансгранични регионални пазари, както и конкретните предизвикателства в сектора на услугите (по-специално за доставчиците на бизнес услуги и строителни услуги), където слаборазвитата трансгранична търговия и инвестиции възпрепятстват развитието на целия отрасъл на равнището на ЕС. Събраните отзиви и становища сочат, че въпреки постигнатия напредък през последните години доставчиците на услуги в няколко икономически важни отрасли все още се сблъскват с редица пречки, когато искат да разширят дейността си през граница в други държави членки.

Заинтересованите страни изразиха различни мнения относно възможните начини да се усъвършенства уредбата, уреждаща пазарите на услуги в ЕС и на национално равнище. По същество настоящата директива с нищо не изменя правилата относно трансграничното предоставяне на услуги, установени в Директивата за услугите, нито правилата, свързани с командироването на работници, здравето, безопасността и опазването на околната среда. Заинтересованите страни почти единодушно се противопоставят на идеята отново да се подложи на обсъждане Директивата за услугите.

От 3 май до 26 юли 2016 г. беше проведена обществена консултация онлайн. Така бяха събрани още мнения от заинтересовани страни, както и примери въз основа на личен опит, за оставащите пречки при за трансграничното предоставяне на услуги в ЕС, по-специално в посочените сектори.

Резултатите от всички тези инициативи потвърдиха, че на национално равнище все още съществуват необосновани или непропорционални изисквания в ущърб на доставчиците и получателите на услуги в рамките на единния пазар. Освен това бяха получени конкретни сигнали какъв отговор на политическо равнище очакват заинтересованите страни. Повечето от тях подкрепиха необходимостта да се потърси решение на оставащите пречки пред трансграничното предоставяне на услуги и да се улесни достъпът до застрахователно покритие в такива обстоятелства, като се запазват достиженията на правото на ЕС в социалната област и в сферата на труда, здравето, безопасността и околната среда и се провежда амбициозна политика за тяхното прилагане на практика. Във връзка с това през ноември 2016 г. Комисията прие цялостен пакет от мерки за прилагане с цел да се преодолеят непропорционалните ограничения, въведени в областта на услугите в девет държави членки.

Инициативата, която има за цел да засили развитието на пазара на трансгранични услуги, беше подкрепена от Съвета по конкурентоспособност в заключенията му от 29 февруари 2016 г. относно стратегията за единния пазар¹⁰ и от Европейския съвет в заключенията му от 28 юни 2016 г.¹¹ В резолюцията си относно стратегията за единния пазар, приета на 26 май 2016 г.¹², Европейският парламент също изрази подкрепата си.

- **Събиране и използване на експертни становища**

За изготвянето на настоящото предложение за директива допринесоха резултатите от процеса на взаимна оценка на държавите членки в периода 2010—2011 г., проверките на изпълнението, извършени в периода 2011—2012 г., и партньорската оценка, предприета през 2012—2013 г. Резултатите от различни обществени консултации, включително от лятото на 2016 г., също осигуриха солидна база от експертни познания.

Освен това Комисията се опираше на резултатите от редовните срещи за обмен на мнения на техническо равнище в рамките на експертната група по прилагането на Директивата за услугите.

- **Оценка на въздействието**

При подготовката на настоящата инициатива беше извършена оценка на въздействието. Измененият доклад взема предвид препоръките, отправени от Комитета за регулаторен контрол в първоначалното му отрицателно становище от 14 октомври 2016 г.¹³, както и допълнителните въпроси, повдигнати от него в окончателното му положително становище от 8 ноември 2016 г.¹⁴. По-конкретно, бяха пояснени описанието на проблема и обхватът на оценката на въздействието, различните варианти на политика бяха групирани в ясно разпознаваеми пакети от варианти на политика и съкращенията на административните разходи бяха оценени с по-голяма точност.

В оценката на въздействието бяха разгледани различни варианти на политика и групирани в „пакети“ от варианти. Бяха проучени следните пакети от варианти на политика:

¹⁰ [Заключения на Съвета относно стратегията за единния пазар на стоки и услуги от 29 февруари 2016 г.](#)

¹¹ [Заклучения на Европейския съвет от 28 юни 2016 г.](#)

¹² [Резолюция на Европейския парламент от 26 май 2016 г. относно Стратегията за единния пазар.](#)

¹³ Основните препоръки на Комитета в първоначалното му становище относно оценката на въздействието бяха за по-ясно определяне на проблема, преоценка на концепцията и разграничаването на отделните варианти и предоставяне на повече информация относно евентуалните разходи за държавите членки и относно становищата на заинтересованите страни.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

- Първият пакет от варианти ще предвижда възможността доставчикът на услуги да получи удостоверение за законно установяване в държавата членка по произход и потвърждение за наличието на застрахователно покритие с оглед на упражняването на дейност включително в държавата членка по произход;
- Вторият пакет от варианти ще предостави на доставчика на услуги възможността да използва процедура на равнище ЕС за улеснен достъп до пазара на друга държава членка, включително усъвършенстван електронен механизъм, свързан с ИСВП, с цел да се улесни изпълнението на формалностите за командироване на персонал, в случай че приемащата държава членка реши да ползва услугите на такива. Освен това този пакет ще предлага решения за практическите пречки за осигуряването в трансграничен контекст;
- Третият пакет от варианти, в допълнение към предвиденото в пакет 2, ще намали регулаторните различия в редица ключови бизнес услуги (архитектурни, инженерни и счетоводни услуги) чрез хармонизиране на ограничен брой изисквания, приложими към доставчиците на услуги в тези три вида услуги (и по-конкретно на ограниченията по отношение на правно-организационната форма, изискванията за определяне на процента на дяловото участие, което следва да бъде запазено за специалисти, и ограниченията по отношение на предоставянето на мултидисциплинарни дейности);
- С четвъртия пакет от варианти, в допълнение към предвиденото в пакет 3, се въвеждат конкретни решения за преодоляване на регулаторните различия, посочени по-горе, в случай на вторично установяване (клонове и представителства), с което чуждестранните доставчици на услуги се освобождават от определени изисквания, като същевременно на приемащата държава членка се предоставя възможността да въвежда алтернативни механизми за защита.

Очаква се първият пакет да породи известни последици от опростяването, които обаче биха били по-ограничени в сравнение с очакваните от останалите три пакета. При все че се очаква пакети 3 и 4 да окажат по-силно въздействие от пакет 2, като се има предвид, че те съдържат също така мерки за преодоляване на регулаторните пречки (в допълнение към административно опростяване), Комисията реши да се спре на пакет 2 поради следните съображения: Предвиденото в пакети 3 и 4 премахване на най-рестриктивните изисквания чрез целенасочени действия за привеждане в изпълнение, допълнено с конкретни препоръки за привеждане в съответствие на цялата регулаторна уредба относно професията, предоставяща услугата, изглежда в по-голяма степен пропорционално, отколкото едно законодателно предложение за въвеждане на минимална хармонизация за ограничен брой изисквания в ограничен брой сектори от сферата на услугите. В допълнение към това пакет 4 се отхвърля, тъй като прилагането му ще остави впечатлението че се въвежда решение, основано на интереса на държавата по произход, при което чуждестранните доставчици на услуги спазват само законодателството на своята държава, което би означавало дискриминация на местните доставчици на услуги.

Очаква се избраният пакет да доведе до увеличаване на правната сигурност и намаляване на разходите за доставчиците на услуги, които упражняват трансгранична

дейност. Това може да доведе до засилване на пазарната динамика и конкуренцията, като при това се увеличи изборът и добавената стойност за потребителите.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Предложената директива ще допринесе за пригодността на регулаторната рамка относно достъпа до пазара за доставчиците на услуги и за опростяването посредством подобряване на начините за достъп на доставчиците на услуги до пазара на друга държава членка. Това не променя правомощията на приемащите държави членки съгласно Директивата за услугите.

- **Основни права**

С настоящото предложение се насърчава зачитането на правата, залегнали в Хартата на основните права. По-конкретно, в съответствие с член 8 от Хартата следва да се гарантира защитата на личните данни. В допълнение към това, главната цел на настоящата инициатива е да се улесни правото на установяване и правото на предоставяне на услуги в която и да е от държавите членки, съгласно предвиденото в член 15, параграф 2 от Хартата, като се предотвратява всяка форма на дискриминация, дори косвена, основана на гражданството (съгласно член 21, параграф 2 от Хартата). Освен това с процедурата на равнище ЕС се цели да се въведе безпристрастна, справедлива и разумно бърза процедура, включително по отношение на участието на Комисията, съгласно изискването в член 41 от Хартата. На последно място, трябва да бъде надлежно взета предвид забраната за злоупотреба с права, предвидена в член 54 от Хартата, и по-конкретно злоупотребата със свободата на предоставяне на услуги.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Очаква се предложението да се отрази на бюджета на ЕС дотолкова, доколкото бъдещата европейска електронна карта за услуги ще използва Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) като оперативна основа. ИСВП трябва да бъде приспособена, за да работи в полза на изпълнението на процедурните изисквания и изискванията за съхранение на данни във връзка с европейската електронна карта за услуги, както и да бъде разширена с някои допълнителни функции, а именно публичен интерфейс за доставчиците на услуги, взаимна свързаност с други системи в тази област и функционалност на бек-офис за националните органи. Това се дължи на обстоятелството, че за целите на европейската електронна карта за услуги ИСВП ще бъде предложена като средство за ефикасен обмен на информация и взаимопомощ между компетентните органи в една и съща държава членка, без това да засяга прилаганите от държавите членки други решения.

Отражението върху бюджета на ЕС ще бъде умерено с оглед на обстоятелството, че използването на ИСВП като основа за европейската електронна карта за услуги ще осигури значителни икономии от мащаба и обхвата. Освен това основните съществуващи и разработвани в момента функции на ИСВП до голяма степен отговарят на нуждите на европейската електронна карта за услуги. Следователно разходите по адаптиране и разработка ще бъдат съществено намалени.

Всички необходими средства обаче ще бъдат осигурени чрез преразпределяне; не се очаква въздействие върху бюджета на ЕС извън бюджетните кредити, които вече са предвидени в официалното финансово планиране на Комисията.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Първата оценка на директивата се предвижда да бъде извършена не по-късно от 36 месеца след крайната дата за транспониране, а следващите – поне на всеки пет години. Държавите членки, доставчиците на услуги, социалните партньори и останалите заинтересовани страни се приканват да направят оценка на функционирането на инициативата. Ще бъдат взети под внимание специфични показатели, даващи възможност за оценяване въздействието на директивата, като броя на доставчиците на услуги, които използват европейската електронна карта за услуги, техният опит по отношение на административната тежест, скоростта на използваните процедури или броя на случаите на обмен на информация между държавите членки.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

Настоящото предложение не изисква да се предоставят обяснителни документи с оглед на транспонирането на всички разпоредби в националното право. Въпреки това Комисията ще представи насоки относно прилагането на всички работни процеси и административни механизми по предложението за регламент за въвеждане на европейска електронна карта за услуги. Тези насоки ще бъдат представени след приемането на всички необходими делегирани актове и актове за изпълнение, предвидени съгласно настоящата директива и съгласно предложението за регламент.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Предложението включва следните разпоредби:

В член 1 се посочва предметът, който се изразява в създаването на правна и оперативна рамка за европейската електронна карта за услуги, въведена с Регламент[Регламента за ЕЕКУ]....., и определянето на правила, уреждащи достъпа до и упражняването на дейности по предоставяне на услуги от притежателите на електронна карта.

В член 2 се определя приложното поле на настоящата директива, което обхваща бизнес услугите и строителните услуги, изброени в приложението към нея. В приложението не са включени дейностите, които са изцяло или частично изключени съгласно Директива 2006/123/ЕО.

В същия член се посочва, че подобно на Директива 2006/123/ЕО, настоящата директива не засяга определението и организацията на услугите от общ икономически интерес и нормите на правото за защита на конкуренцията. Тя също така не засяга културното и езиковото многообразие и плурализма на медиите. На последно място, директивата не засяга разпоредбите на наказателното право, трудовото право, данъчното право и правото в областта на социалната сигурност.

Уточнява се, че подобно на Директива 2006/123/ЕО, настоящата директива не се прилага когато разпоредбите ѝ влизат в противоречие с други актове на Съюза, уреждащи специфични аспекти на достъпа до или упражняването на дейност по предоставяне на услуги в специфични сектори или за специфични професии. В същия член се подчертава, че настоящата директива не засяга разпоредбите на директиви 96/71/ЕО и 2014/67/ЕС по отношение на командироването на работници.

В член 3 се въвеждат определения от значение за директивата.

В член 4 се изяснява стойността на европейската електронна карта за услуги на цялата територия на Съюза за целите на доказването на установяването на доставчика в

държава членка по произход, от територията на която той разширява дейността си с помощта електронната карта.

В член 5 се описват подробно последиците от въвеждането на европейската електронна карта за услуги като доказателство за правото на притежателя на електронната карта да предоставя услуги на територията на приемащата държава членка – временно или чрез клон, представителство или офис на нейна територия. След издаването на електронна карта приемащата държава членка няма право да налага на притежателя ѝ режими на предварително разрешение или предварително уведомление с оглед на предоставянето на услуги съгласно нейното национално законодателство, тъй като в хода на процедурата за издаване на европейска електронна карта за услуги вече са извършени предварителни проверки. Процедурата за издаване на европейската електронна карта за услуги обаче не може да обхване предварителни проверки с висока степен на сложност или включващи подбор измежду други предприятия. Последващият контрол остава в сила за притежателите на електронна карта, както и за другите доставчици.

С член 6 се въвежда задължението за органите във всички държави членки, когато изискват подаването на информация в контекста на процедури или формалности, да не изискват от притежателите на европейската електронна карта за услуги да предоставят информация, която вече се съдържа в нея.

В член 7 се посочва че европейската електронна карта за услуги е валидна за неограничен срок, освен ако действието ѝ бъде временно преустановено или тя бъде отнета или анулирана, и на цялата територия на приемащата държава членка. Разрешителните режими за откриването на допълнителни клонове, представителства или офиси остават в сила доколкото Директива 2006/123/ЕО позволява това.

В член 8 се предвижда, че заявленията за издаване на електронна карта следва да бъдат подавани до координиращия орган на държавата членка.

С член 9 се изключва възможността доставчиците на услуги, за които вече е въведена европейската професионална карта, да кандидатстват за европейска електронна карта за услуги.

Член 10 гарантира правото на държавите членки да се позовават на тези императивни съображения от обществен интерес в съответствие с Директива 2006/123/ЕО.

В член 11 се описват задачите по проверка и попълване на заявлението за европейска електронна карта за услуги, които координиращият орган на държавата членка трябва да извърши преди да изпрати заявлението на своя партньор в приемащата държава членка. В него се предвиждат също така механизми за компенсация по отношение на действие или бездействие на координиращия орган в държавата членка.

В член 12 се описват процедурните стъпки за издаването на европейска електронна карта за услуги във връзка с временно трансгранично предоставяне на услуги. След като предостави достъп на навлизания доставчик, координиращият орган го информира относно приложимите изисквания в приемащата държава членка. В противен случай той го уведомява за взето от приемащата държава членка надлежно обосновано решение да възрази срещу издаването на картата, което има обвързваща сила за координиращия орган в държавата членка по произход. При отсъствието на възражение в срок от най-много две седмици, се изпраща сигнал и приемащата държава членка трябва да отговори в срок от още две седмици. В края на този период електронната карта бива издадена, със или без изрично уведомление. В разпоредбата се предвижда право на компенсация по отношение на решения на координиращите органи на държавите членки по произход или на приемащите държави членки.

В член 13 се описват процедурните стъпки за издаване на европейска електронна карта за услуги за предоставянето на услуги посредством установяване под формата на клонове, представителства или офиси. Координиращият орган в приемащата държава членка уведомява относно приложимите на нейна територия изисквания с оглед на предоставянето на достъп. Заявителят трябва да докаже необходимото съответствие. Ако координиращият орган на приемащата държава членка не вземе решение след надлежна процедура със заявителя и въпреки подаването на сигнал, електронната карта се издава. В разпоредбата се предвижда право на компенсация по отношение на решения на координиращите органи на държавите членки по произход или на приемащите държави членки.

С член 14 се въвежда принцип за еднократност на равнището на вътрешния пазар, съгласно който информацията и документите, притежавани от органите на държавата членка по произход, не трябва да бъдат повторно предоставяни от подалия заявление за европейска електронна карта за услуги.

В член 15 се изброяват събития, чието настъпване в приемащата държава членка трябва да доведе до временно преустановяване на действието или отнемане на европейската електронна карта за услуги.

В член 16 се изброяват събития, чието настъпване в държавата членка по произход трябва да доведе до временно преустановяване на действието или отнемане на европейската електронна карта за услуги, издадена преди това за въпросния доставчик на услуги и за въпросната дейност по предоставяне на услуги.

В член 17 се определя ролята на държавата членка по произход и на приемащата държава членка за временното преустановяване на действието, отнемането или анулирането на европейската електронна карта за услуги по искане на притежателя. С него се въвежда процедура на консултиране за засегнатите притежатели на карта.

Член 18 урежда упражняването на делегирането от Комисията, предвидено в членове 12 и 13.

В член 19 се определя комитетът, който подпомага Комисията при приемането на актове за изпълнение, както и приложимата процедура в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

Членове 20 и 21 налагат на Комисията задължения за извършване на мониторинг и преглед на въздействието на настоящата директива

В член 22 се разглежда транспонирането и прилагането на разпоредбите на настоящата директива. Определените за целта дати са същите като предвидените в предложението за регламент за въвеждане на европейска електронна карта за услуги.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно правната и оперативната рамка за европейската електронна карта за услуги, въведена с Регламент ... [Регламента за ЕЕКУ]

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁵,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁶,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) В Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) на доставчиците на услуги се гарантира свобода на установяване в държавите членки и на предоставяне на услуги на територията на различните държави членки.
- (2) С Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁷ се определят общи разпоредби, с които се улесняват упражняването на свободата на установяване за доставчиците на услуги и свободното движение на услуги. В нея наред с друго се предвижда, че държавите членки следва да се стремят към административно опростяване, например посредством електронни процедури чрез единни звена за контакт, опростяване на съществуващите процедури и на изискванията за представяне на заверени документи и оптимално използване на системата за мълчаливо одобрение. Директивата също така създава рамка за укрепване на свободата на предоставяне на услуги на временна основа в друга държава членка.
- (3) Съгласно Директива 2006/123/ЕО държавите членки са длъжни да въведат единични звена за контакт и да поддържат в тях постоянно актуална информация, така че доставчиците на услуги, желаещи да се установят или да предоставят услуги, да могат да намерят цялата необходима информация относно изискванията, на които трябва да отговарят, и електронните процедури по отношение на всички формалности, разрешения и уведомления, които трябва

¹⁵ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁶ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁷ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36).

да уредят. И до момента обаче доставчиците на услуги се сблъскват със значителни разходи за информация и се затрудняват да спазват националните процедури от разстояние, по-специално във връзка с изискванията за конкретни отрасли. Съгласно посочената директива сътрудничеството между органите в различните държави членки следва по принцип да се осъществява чрез Информационната система за вътрешния пазар (ИСВП) — ИТ платформа за трансграничен обмен на информация и взаимопомощ. При все че понякога компетентните органи имат съмнения относно законното установяване на доставчици в други държави членки, възможностите за сътрудничество, предлагани понастоящем от ИСВП, не се използват пълноценно. Формалностите във връзка с разрешения и уведомления често изискват подаването на документи на хартиен носител, чийто превод е свързан със значителни разходи. Информацията относно тези пречки или не е достъпна онлайн, или е оскъдна, непълна, разпокъсана и трудно се тълкува във връзка с конкретните обстоятелства за даден доставчик, разширяващ дейността си зад граница, тъй като националните правила често са съобразени изцяло с условията в съответната държава. Често съществува риск доставчиците на услуги многократно да представят една и съща информация и документи.

- (4) Все още са в сила изисквания, поради които разширяването на дейността на доставчиците на услуги в рамките на вътрешния пазар създава значителна административна тежест и е непривлекателно. Такива са например многобройните и разнородни разрешителни режими, прилагани от различни органи, които не могат да постигнат взаимно признаване на условията за установяване, вече изпълнени в други държави членки, или прилагат непропорционални или необосновани ограничения по отношение на временното трансгранично предоставяне на услуги. Вследствие на това доставчиците на услуги се сблъскват с многобройни и непропорционални разходи за съответствие, когато предлагат услуги през граница.
- (5) Трансграничната търговия и инвестиции при някои видове бизнес услуги и строителни услуги са особено слабо развити — това има съществени неблагоприятни последици за останалите икономически отрасли и показва наличието на потенциал за по-добро интегриране на пазарите на услуги. Поради тези по-слаби резултати не се оползотворява пълноценно и потенциалът за по-голям растеж и повече работни места в рамките на единния пазар.
- (6) С настоящата директива се цели да се улесни установяването и свободното предоставяне на услуги в рамките на единния пазар посредством по-нататъшното разработване и прилагане на общите принципи на правото на установяване и свободата на предоставяне на трансгранични услуги, залегнали съответно в членове 49 и 56 от ДФЕС, както и в Директива 2006/123/ЕО. Тя следва да се основава на член 53, параграф 1 от ДФЕС относно свободата на установяване и достъпа до дейности за самостоятелна заетост, както и на член 62 от ДФЕС, с който приложното поле на тази разпоредба се разширява към услугите.
- (7) С цел да се улесни започването и упражняването на дейности по предоставяне на услуги, настоящата директива надгражда Директива 2006/123/ЕО, но по никакъв начин не изменя нейните разпоредби. Приложното поле на настоящата директива е дори по-ограничено в сравнение с предвиденото в Директивата за услугите. По-конкретно, то обхваща секторите на бизнес услугите и строителните услуги, в които все още съществуват редица пречки пред

трансграничната дейност. Освен това през последното десетилетие обемът на трансграничната търговия и инвестиции в строителство и в определени видове бизнес услуги е ограничен и в двата сектора се наблюдава слабо нарастване на производителността.

- (8) Всички въпроси, дейности и области, изключени от приложното поле на Директива 2006/123/ЕО, следва да останат също извън приложното поле на настоящата директива. По-специално, настоящата директива не засяга въпроси, дейности и области от сферата на данъчното облагане, социалната сигурност и трудовото право, включително законовите или договорните разпоредби относно условията на заетост, условията на труд (в това число здравословните и безопасни условия на труд) и отношенията между работодатели и работници. По същия начин настоящата директива не засяга законодателството на държавите членки в сферата на социалната сигурност. Също така настоящата директива не засяга разпоредбите от областта на правото за защита на конкуренцията, нито разпоредбите относно приложимото законодателство или компетентност по силата на международното частно право.
- (9) От съображения за съгласуваност евентуални противоречия между настоящата директива и други законодателни актове на ЕС, уреждащи специфични аспекти на достъпа до или упражняването на дейност по предоставяне на услуги в конкретен сектор, следва да бъдат решени в съответствие с предвиденото в член 3 от Директива 2006/123/ЕО относно противоречия между посочената директива и такива актове, с прилагането на тези актове. В резултат на това разпоредбите на настоящата директива не могат да бъдат използвани като основание за въвеждането на режими на предварително разрешение, режими на предварително уведомление или изисквания за установяване, които са забранени с други актове на ЕС, уреждащи специфични аспекти на достъпа до или упражняването на дейност по предоставяне на услуги в специфичен сектор, като например Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁸. Настоящата директива също така по никакъв начин не засяга задълженията на доставчиците на услуги съгласно Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁹ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁰.
- (10) Настоящата директива разяснява условията, при които заинтересованите доставчици на услуги могат да ползват европейската електронна карта за услуги, въведена с Регламент ... [Регламента за ЕЕКУ]..., каква е съответната роля на държавата по произход и на приемащата държава членка и кои действия на държавата членка по произход следва да се приемат от приемащата държава членка. Доставчиците на услуги използват европейската електронна карта за услуги на доброволни начала.

¹⁸ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

¹⁹ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1).

²⁰ Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар („Регламент за ИСВП“) (ОВ L 159, 28.5.2014 г., стр. 11).

- (11) С настоящата директива се уреждат също условията за валидността и основанията за временно преустановяване на действието или отнемане на европейската електронна карта за услуги на цялата територия на Европейски съюз. Когато даден доставчик на услуги е законово възпрепятстван да продължи предоставянето на трансграничните услуги, за което първоначално е подал заявление за електронна карта, действието ѝ следва да бъде съответно временно преустановено или картата следва да бъде отнета.
- (12) Основната цел на европейската електронна карта за услуги е да се въведе единна и опростена процедура за доставчиците на услуги, които желаят да разширят дейността си в границите на вътрешния пазар. Електронната карта представлява електронно удостоверение, в което се посочва, че даден доставчик на услуги е законно установен в държава членка (държавата членка по произход). Освен това приемащата държава членка, към която доставчикът на услуги е заинтересован да разшири дейността си, не следва да прилага за притежателите на електронна карта своите режими на предварително разрешение или уведомление, въведени съгласно националното законодателство, с цел контрол на достъпа до или упражняването на дейности по предоставяне на услуги, които вече са предмет на контрол преди издаването на европейска електронна карта за услуги.
- (13) С процедурата, въведена с настоящата директива, се цели прилагането на общите правила и принципи на Директива 2006/123/ЕО във връзка с трансграничното установяване и временно предоставяне на някои услуги.
- (14) Някои изисквания и свързаните с тях разрешения и уведомления, уредени от Директива 2006/123/ЕО, не следва да бъдат предмет на контрол при издаването на европейската електронна карта за услуги поради тяхната сложност или поради участието на трети страни, което не може с подходящи средства да стане част от обичайния ход на процедурата по издаването ѝ. Това се отнася до процедурите за подбор за предоставяне на ограничен брой разрешения и за проверките по отношение на специфични местни условия — било то за мястото на действително предоставяне на услугите или мястото, на което доставчикът установява дейността си. По същия начин не е подходящо европейската електронна карта за услуги да се използва в процедури за подбор на изпълнители на обществени поръчки, конкурси за избор на проект или концесии.
- (15) По същите причини следва да останат изключени и мерките за контрол по отношение на доставчиците на услуги, уредени в други актове на хоризонталното законодателство на ЕС. Такъв е случаят с изискванията и мерките за контрол във връзка с признаването на професионалните квалификации съгласно Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²¹ дори когато са посочени в секторното законодателство.
- (16) Освен това изискванията съгласно Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²² и Директива 89/666/ЕИО на Съвета²³ за оповестяване на

²¹ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22).

²² Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 258, 1.10.2009 г., стр. 11).

информация от доставчиците на услуги, които са дружества с ограничена отговорност, както и изискванията и мерките за контрол съгласно националните правила за регистрация на клонове на дружества, регистрирани в друга държава членка съгласно дружественото право, не следва да бъдат предмет на процедурата за издаване на европейска електронна карта за услуги, предвидена за разрешаването на специфични секторни проблеми в рамките на Директива 2006/123/ЕО.

- (17) Европейската електронна карта за услуги предлага няколко преимущества. Тя предоставя доказателство за законното установяване в държавата членка по произход. В рамките на срока на своята валидност европейската електронна карта за услуги следва да съставлява валидно средство за удостоверяване на законното установяване в държавата членка по произход за услугите, обхванати от картата, на цялата територия на ЕС. Това доказателство следва да важи включително и на национално равнище – на всички нива и във всички административни подразделения на държавната власт. Валидната европейска електронна карта за услуги съдържа информация, която често се изисква при различни обстоятелства — като мерките за контрол, приложими по време на или след изпълнението на услуги, възлагането на обществена поръчка, конкурс за проект или концесия, учредяването на дъщерни дружества или регистрирането на клонове съгласно дружественото право и регистрацията на доставчика на услуги в схеми за задължително социално осигуряване. Тъй като тази информация е вече налична във всяка валидна европейска електронна карта за услуги, органите на държавите членки следва да не я изискват отново от притежателите на такава карта за посочените други цели.
- (18) Освен това държавите членки не следва да имат право да налагат на притежателите на европейска електронна карта за услуги каквито и да е режими на предварително разрешение или уведомление във връзка с предоставянето на дадена услуга преди нейното предоставяне. След като започне предоставянето на услуги в приемащата държава, държавите членки следва да не повтарят – нито изцяло, нито частично – вече извършените проверки в процеса на издаване на европейската електронна карта за услуги. Разрешителните или уведомителните режими, като например тези от сферата на данъчното облагане, социалната сигурност и трудовото законодателство, остават приложими, тъй като тези въпроси са изключени от обхвата на настоящата директива. С оглед на провеждането на контрол на изпълнението на услугите обаче следва да продължи да бъде допустимо компетентните органи да извършват последващи проверки, инспекции и разследвания, допустими съгласно действащото понастоящем право на ЕС. Ако вследствие на тези проверки бъдат разкрити тежки нарушения на изискванията, приложими в приемащата държава членка, това може да доведе до временно преустановяване на действието или отнемане на европейската електронна карта за услуги.
- (19) С Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г.²⁴ беше въведена законодателна уредба относно европейската

²³ Единадесета Директива 89/666/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно изискванията за оповестяване на данни за клонове, открити в една държава членка от някои видове дружества, регулирани от правото на друга държава (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 36).

²⁴ Директива 2013/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 ноември 2013 г. за изменение на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионалните квалификации и на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством

професионална карта, с която на специалистите се предоставя правото временно или чрез вторично установяване да упражняват в друга (приемаща) държава членка същата професия, за чието упражняване по-рано са били установени в държава членка (по произход). От процедурна гледна точка европейската електронна карта за услуги е предназначена за широк кръг услуги, а не за разрешаването на въпроси, свързани с професионалната квалификация, поради което тя не следва да се прилага за услугите, за които е въведена специална европейска професионална карта, освен когато за случаите на вторично установяване на конкретна професия остават в сила специфични за сектора изисквания и свързани с тях мерки за контрол, които не са свързани с признаването на професионални квалификации.

- (20) С цел да се съсредоточат действията и решенията в рамките на дадена държава членка и да се улесни сътрудничеството между различните компетентни органи в държавите членки по произход и в приемащите държави членки, разглеждането на въпроси, свързани с европейската електронна карта за услуги, следва да се възложи на координиращ орган в държавата членка по произход и в приемащата държава членка, който координира подадената от различните национални компетентни органи информация и действа като звено за контакт със съответните органи в други държави членки. Поради това заявлението за издаване на европейска електронна карта за услуги следва да бъде подадено до координиращия орган на държавата членка по произход.
- (21) На доставчиците на услуги се предлагат два вида европейска електронна карта за услуги: опростена процедура за временно трансгранично предоставяне на услуги в друга държава членка, предимно с цел да се провери предишно установяване в държавата членка по произход, като по този начин приемащата държава членка може да възрази срещу временното трансгранично предоставяне на услуги единствено поради императивни съображения от обществен интерес, и по-сложна процедура, чрез която се дефинира упражняваният от приемащата държава членка контрол по отношение на стопанска дейност на нейна територия за неопределено време, посредством вторично установяване под формата на клон, представителство или офис, с цел да се гарантира, в рамките на един опростен процес, че взаимното признаване се извършва по правилен и експедитивен начин.
- (22) Европейската електронна карта за услуги е достъпна за доставчици, вече установени в държава членка. При все че би следвало да е възможно дъщерните дружества на дружества от трети държави да подават заявление за такава електронна карта, клонове, представителства или офиси на подобни дружества не би следвало да разполагат с такава възможност в съответствие с член 48 от ДФЕС, според който със свобода на установяване и свободно движение на услугите разполагат единствено дружествата, учредени в съответствие със законодателството на държава членка, които имат седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Съюза.
- (23) Приложимата в случай на вторично установяване европейска електронна карта за услуги следва да даде възможност за предоставяне на услуги в приемащата държава членка чрез клонове, представителства, но и офиси под всякаква форма, намиращи се на нейна територия. За целите на европейската електронна карта за

услуги обаче вторичното установяване не следва да включва предоставянето на услуги в приемащата държава членка чрез дъщерни дружества на дружества, установени в държавата членка по произход. Обстоятелството, че дъщерното дружество е отделно юридическо лице, налага по-сложни проверки от съпътстващите предоставянето на услуги чрез клон, представителство или офис без самостоятелна правосубектност. Процедурата, свързана с европейската електронна карта за услуги, не е подходяща, за да обхване въпросните комплексни проверки.

- (24) При получаване на заявление за европейска електронна карта за услуги координиращият орган на държавата членка по произход следва да го попълни и да удостовери съдържанието му, за да може да послужи като истинно доказателство за законното установяване на доставчика в неговата държава членка по произход, и да опише съответните обстоятелства по начин, който благоприятства извършването на собствени проверки от органите на приемащата държава членка. Докато бездействието на заявителя следва да води до спиране на процедурата, бездействието на органите на държавата членка по произход следва да подлежи на защита по съдебен ред.
- (25) С цел да се осигури единното прилагане на настоящата директива във връзка с техническите аспекти на документооборота и обработката на заявленията за европейски електронни карти за услуги, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета²⁵. С тези правила за прилагане следва да се определи редът за автоматично анулиране на заявление за европейска електронна карта за услуги, в случай че е изминал значителен период от време от спирането на съответната процедура поради бездействие на заявителя.
- (26) Координиращият орган на приемащата държава членка следва да дава разяснения относно приложимите изисквания за конкретния навлизащ на нейния пазар доставчик на услуги при отчитане на обстоятелството, че последният вече е установен в друга държава членка. Координиращият орган на приемащата държава членка следва да гарантира, че доставчикът е запознат с изискванията, на които се подчинява предоставянето на услуги в приемащата държава членка, включително с изискванията, които се прилагат след като получи европейска електронна карта за услуги. В случай на установяване, т.е. предоставяне на услуги чрез клонове, представителства или офиси, установяването на приложимите изисквания от страна на координиращия орган на приемащата държава членка има друга цел: да се изброят изискванията, чието изпълнение навлизащият на пазара доставчик на услуги е длъжен да докаже, преди да може да бъде издадена електронната карта.
- (27) В случай че приемащата държава членка е създала в единното си звено за контакт изчерпателна база данни, предоставяща актуална информация, нейният координиращ орган може да се ограничи само с препращане към съответната уебстраница, от която може да бъде изтеглена въпросната информация във връзка с процедурата, отнасяща се до европейската електронна карта за услуги.

²⁵

Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (28) С европейската електронна карта за услуги не би трябвало да се промени досегашната нормативна уредба, включваща Директива 2006/123/ЕО и други относими законодателни актове на ЕС, с която се определят основните условия, които трябва да изпълнява доставчикът на услуги, когато започва да предоставя услуги в приемаща държава членка. Поради това приемащите държави членки следва да имат възможност, в съответствие с действащото право на ЕС, да вземат под внимание спазването на техните собствени изисквания от страна на навлизащите на техния пазар доставчици, преди същите да бъдат допуснати да предоставят услуги на тяхна територия. По този начин процедурата по издаване на европейска електронна карта за услуги следва да изпълнява подходяща функция, свързана с контрол от страна на приемащата държава членка както при предоставяне на временни трансгранични услуги, така и при установяване.
- (29) Що се отнася до предоставянето на временни трансгранични услуги, предвид обстоятелството, че член 16 от Директива 2006/123/ЕО допуска налагането на изисквания за повечето услуги, попадащи в обхвата на настоящата директива, на приемащите държави членки следва да се даде възможност да се противопоставят на издаването от държавата членка по произход на европейска електронна карта за услуги в случаите, в които конкретните обстоятелства на заявителя действително и достатъчно сериозно застрашават обществените интереси, свързани с обществената политика, обществената сигурност, общественото здраве или опазването на околната среда, по начин, на който е невъзможно да се даде адекватен отговор в рамките на приложимите изисквания и проверки, след като веднъж започне предоставянето на услугите. Това следва да се отнася за случаите, при които вече е въведен режим на предварително разрешение или предварително уведомление във връзка с временно предоставяне на въпросните услуги, който е съразмерно оправдан от някоя от четирите наложителни причини, свързани с обществения интерес, защитен по силата на член 16 от Директива 2006/123/ЕО, и при които условията, изпълнени от заявителя в неговата държава членка по произход, не могат да се считат за равностойни на изискванията в приемащата държава членка във връзка с даването на съответното предварително разрешение. Възможностите и прерогативите на приемащите държави членки съгласно член 16 от Директива 2006/123/ЕО важат и при издаването на европейска електронна карта за услуги.
- (30) ИСВП следва да даде възможност на Комисията да се запознае с възраженията, повдигнати от приемащите държави членки, преди да бъдат изпълнени процедурите по издаването на европейска електронна карта за услуги във връзка с предоставянето на временни трансгранични услуги, в контекста на режим на предварително разрешение или предварително уведомление, за който също следва да бъде изпратено предварително уведомление съгласно Директива... [бъдещата директива относно уведомлението]..... Тази информацията относно ефективното прилагане на нотифицираните разрешителни режими може да бъде използвана от Комисията, за да предприеме евентуални правоприлагащи действия или да започне евентуални проверки. Това не засяга правото на заявителите да подадат жалба до службите на Комисията, ако считат, че въпросното възражение може да съставлява нарушение на правото на ЕС.
- (31) Що се отнася до установяването, на приемащите държави членки следва да се разреши да налагат на заявителите на електронна карта свои собствени недискриминационни изисквания, оправдани от наложителни причини, свързани с обществения интерес, и пропорционални в съответствие с Директива

2006/123/ЕО и другите относими законодателни актове на ЕС. Следва да бъде взето под внимание специфичното за сектора законодателство на ЕС, уреждащо някои услуги, попадащи в обхвата на настоящата директива, като например услугите на туристически агенции по Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета²⁶ и услугите за монтаж на сградни елементи, свързани с енергопотреблението, по Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁷, доколкото мерките за контрол не се отнасят до признаването на професионалните квалификации, уредено с Директива 2005/36/ЕО.

- (32) Еквивалентността между изискванията на приемаща държава членка и тези на държавата членка по произход, с които заявителят вече се е съобразил, следва да бъде неразделна част от тази оценка. За да се улесни оценката на еквивалентността на изискванията в държавата членка по произход и в приемащата държава членка, когато органът на приемащата държава членка заяви намерението си да откаже електронна карта за установяване, заявителят следва да има нова възможност да докаже, че отговаря на условията, определени в предварителното разрешение или предварителното уведомление, с което органите на приемащите държави членки обосновават своето намерение за отказ на електронната карта, включително като се позове на изисквания, с чието спазване заявителят е обвързан в държавата членка по произход и които те считат за еквивалентни.
- (33) Преди издаването на европейска електронна карта за услуги, на приемащите държави членки следва да се даде възможност да поискат от държавата членка по произход разяснения или допълнителна информация от съществено значение за оценката на това дали съществува обоснована и пропорционална необходимост да се възрази срещу временното предоставяне на услуги от заявителя на тяхна територия или, в случай на установяване, за да се прецени на каква част от техните регулаторни опасения вече е даден подходящ отговор с това, че заявителят се съобразява с изискванията в държавата членка по произход. С течение на времето се очаква държавите членки да опознаят по-добре съответната регулаторна уредба в секторите, обхванати от електронната карта, което следва да доведе до по-голямо взаимно доверие и по този начин да даде възможност за по-експедитивна оценка, която да е от полза за заявителите.
- (34) С цел да се определи процедурата за изискване на такава информация, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора, с които да се уточни начинът, по който протича процедурата, и неговото отражение върху приложимите срокове за решенията, които трябва да бъдат вземани във връзка с издаването на европейска електронна карта за услуги. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложи в Междоинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел

²⁶ Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 11.12.2015 г., стр. 1).

²⁷ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

- (35) Приемащата държава членка следва да не проверява повече дали заявителят на европейска електронна карта за услуги е законно установен в друга държава членка. Също така тя следва да не поставя под въпрос достоверността и действителността на данните и документите, включени в заявлението, след като те са били проверени от координиращия орган на държавата членка по произход. На свой ред координиращият орган на държавата членка по произход не следва да прави преценка на това дали издава европейска електронна карта за временно трансгранично предоставяне на услуги въз основа на обстоятелството дали доставчикът спазва изискванията на приемащата държава членка, а само да прецени дали към момента на вземане на решението за нейното издаване заявителят е законно установен на неговата територия за целите на предоставянето на въпросната услуга.
- (36) Съответните действия и решения на координиращите органи, които участват в процедурата по издаване на европейска електронна карта за услуги както в приемащата, така и в държавата членка по произход, следва да могат да бъдат обжалвани по съдебен ред в съответствие с вътрешното право. Това следва да включва подходящи средства за правна защита, в случай че координиращият орган в държавата членка по произход не се придържа към процедурата по издаване на електронната карта.
- (37) Преди издаването на европейска електронна карта за услуги на приемащата държава членка следва да се даде възможност да се позове на легитимни опасения от политическо естество. Независимо от това, за да може процедурата да се опрости и да се извършва бързо, при издаването на европейска електронна карта за услуги следва да се спазва принципът на мълчаливото съгласие. Този общ принцип е въведен с Директива 2006/123/ЕО. Изпращането на предупреждение за предстоящо мълчаливо одобрение и удължаването на приложимия краен срок с две седмици следва да гарантират, че приемащата държава членка разполага с необходимото време и средства за разглеждането на заявленията за европейска електронна карта за услуги. Евентуалната липса на информация от приемащата държава членка за приложимите изисквания също не следва да бъде пречка за автоматичното издаване на европейска електронна карта за услуги.
- (38) От доставчиците на услуги не следва да се изисква да предоставят информация и документи, с които вече разполагат други органи в държавата членка по произход, независимо от административните йерархични равнища или звена. Това следва да е така и в случаите, когато взаимната свързаност на националните регистри (например централните, търговските и дружествените регистри в съответствие с изискването на Директива 2009/101/ЕО или регистрите по несъстоятелност в съответствие с Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета²⁸) дава възможност на администрацията на държавата членка по произход да извлича информация и документи от други

²⁸

Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 5.6.2016 г., стр. 19).

държави членки. Във всички случаи, когато се обработват лични данни по реда на настоящата директива, следва да се спазват правилата за защита на личните данни, залегнали в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁹ [Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета³⁰] и националното законодателство.

- (39) Доставчикът на услуги следва да получи възможност да подаде заявление за европейска електронна карта за услуги в държавата членка по произход и то да може да бъде оценено от приемащата държава членка по отношение на приложимите условия за предоставяне на услуги чрез клон на територията на приемащата държава членка, преди заявителят да бъде задължен да подаде заявление за регистрация на бъдещия клон в приемащата държава членка. По този начин заявителят ще е наясно с приложимите специфични за конкретния сектор условия и в крайна сметка ще е сигурен, че ги изпълнява по удовлетворителен за приемащата държава членка начин, преди да посвети време и ресурси, за да подаде заявление за регистрация на клон в приемащата държава членка за целите на дружественото право. Същевременно заявителят ще трябва да се съобрази с националните правила за регистрация на клонове по силата на дружественото право, за да може да предоставя услуги чрез клон в съответствие с правото на ЕС.
- (40) Европейската електронна карта за услуги следва да даде възможност за предоставяне на услуги на цялата територия на приемащата държава членка. След като веднъж вече е установен в държава членка под формата на клон, представителство или офис, по принцип не би следвало да е необходимо доставчикът на услуги да заявява друга електронна карта, за да разшири предоставянето на вече обхванатите от електронната карта услуги на територията на същата държава чрез допълнителни клонове, представителства или офиси, според случая. Както изрично се предвижда в Директива 2006/123/ЕО обаче, разрешение за всеки отделен клон, агенция или офис може да бъде оправдано от наложителни причини, свързани с обществен интерес. В този случай доставчиците на услуги следва да продължат да имат възможност да разширят дейността си на територията на страната, като получат тези разрешения в съответствие с националното законодателство, или да заявят допълнителни европейски електронни карти за услуги за всеки допълнителен клон, представителство или офис, според случая.
- (41) Настоящата директива не следва да се намесва в разделението на регионалните или местните правомощия в рамките на държавите членки, включително в регионалното и местното самоуправление. Независимо от това може да бъде необходимо да се прибегне до административно сътрудничество между различните национални органи в рамките на строго определени срокове, за да се изпълнят предвидените в директивата задължения. За да се подпомогнат държавите членки при изпълнението на техните задължения и предвид децентрализираната структура на много от тях, ИСВП може да се използва и

²⁹ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

³⁰ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

като инструмент за ефикасен обмен на информация и взаимопомощ между компетентните органи на една и съща държава членка, без това да засяга прилаганите от държавите членки други решения.

- (42) Европейската електронна карта за услуги следва да е с неограничен срок на валидност, без това да засяга, по отношение на временните трансгранични услуги, ефекта от дерогациите, предоставяни поотделно за всеки конкретен случай в съответствие с Директива 2006/123/ЕО.
- (43) Действието на европейската електронна карта за услуги обаче следва да бъде временно преустановено от издалия я координиращ орган, ако на доставчика е наложена временна забрана да предоставя съответните услуги. Временното преустановяване следва да съвпада по продължителност с наложената забрана. Европейската електронна карта за услуги се отменя от издалия я координиращ орган, ако престанат да бъдат изпълнени условията за нейното издаване или за запазване на нейната валидност, като свидетелство за правомерността на предоставянето на услуги в приемащата държава членка. Окончателното решение, с което се установява, че притежател на електронна карта се е представил за доставчик на услуги, без да има право на това, и че съгласно националното законодателство на държавата членка по произход или приемащата държава членка се счита за работник, следва да води до отмяна на съответните европейски електронни карти за услуги. Аналогично, случаите на използване на невярна, неточна или фалшифицирана информация или документи с оглед издаването на европейска електронна карта за услуги следва да имат последици за валидността на електронната карта.
- (44) Административното сътрудничество между органите на държавата членка по произход и приемащата държава членка следва да гарантира спазването на условията за валидност на вече издадена европейска електронна карта за услуги. За да се гарантира допълнително, че нито една европейска електронна карта за услуги не отразява в невярна светлина положението на нейния притежател във всеки един момент, нейният притежател и компетентните органи следва да бъдат задължени да уведомяват издалия я координиращ орган за промени в положението на притежателя, които биха могли да се отразят на валидността на картата.
- (45) При всички положения, преди да вземе решение за отмяна или временно преустановяване на действието на електронната карта, компетентният координиращ орган следва да се консултира с притежателя на електронната карта, като всяко решение следва да бъде надлежно мотивирано и да подлежи на обжалване в съответствие с приложимото национално законодателство на държавата членка, която я е издала. Следва да бъде разрешено прилагането на временни мерки, с които да се сигнализира за наличието на започнала процедура за временно преустановяване на действието или отмяна на европейска електронна карта за услуги, сигнализирайки за евентуална връзка с механизма за предупреждение, който се задейства по силата на Директива 2006/123/ЕО.
- (46) С цел да се осигурят единни условия за прилагането на настоящата директива във връзка с техническите аспекти на обработката при временното преустановяване на действието, отмяната и анулирането на европейските електронни карти за услуги, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в

съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета.

- (47) Прилагането на настоящата директива следва да бъде обект на наблюдение и оценка, за да се определи нейното отражение върху разходите за разширяване на дейността зад граница, особено що се отнася до доставчиците на услуги, а също върху начина, по който потребителите възприемат тези доставчици — особено онези от тях, които притежават европейска електронна карта за услуги, както и върху конкуренцията, цените и качеството на услугите. Ефектът от разпоредбите на настоящата директива следва да бъде подложен на редовна оценка, по-специално с цел да се прецени дали би било целесъобразно да се въведе европейска електронна карта за услуги по отношение на други дейности от сферата на услугите. Това наблюдение ще се извършва в сътрудничество с държавите членки, социалните партньори и други имащи отношение заинтересовани страни.
- (48) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки предвид сложността и несъгласуваността на използваните подходи в различните държави членки за контролиране на определени услуги, а поради засилената административна координация в целия Съюз по-скоро могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (49) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. Като установява правната и оперативната рамка, приложима за европейската електронна карта за услуги и за координирането на някои изисквания, отнасящи се до свободата на установяване и предоставянето на услуги във връзка с конкретна услуга, настоящата директива се стреми по-специално да насърчава правото на установяване и правото на предоставяне на услуги във всяка една държава членка, като предотвратява всяка форма на дискриминация, основана на гражданството, и гарантира безпристрастна, справедлива и изпълнявана в разумен срок процедура в съответствие с членове 15, 21 и 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, при пълно спазване на разпоредбите за защита на личните данни, включително в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета³¹, Директива 95/46/ЕО [Регламент (ЕС) 2016/679], и надлежно отчита риска от злоупотреба с правата, предвидени съответно в членове 8 и 54 от Хартата,

³¹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 **Предмет**

С настоящата директива се определя правната и оперативната рамка за европейската електронна карта за услуги, въведена с Регламент [Регламента за ЕЕКУ].....

Член 2 **Приложно поле**

1. Настоящата директива се прилага за услугите, изброени в приложението към нея.
2. Настоящата директива не засяга въпросите, посочени в член 1, параграфи 2—7 от Директива 2006/123/ЕО.

Тя не се прилага за дейностите и областите, посочени в член 2, параграфи 2 и 3 от Директива 2006/123/ЕО.
3. Ако разпоредбите на настоящата директива влизат в противоречие с разпоредба на друг акт на Съюза, уреждаща специфични аспекти на достъпа до или упражняването на дейност по предоставяне на услуги в конкретен сектор или за конкретни професии, предимство има разпоредбата на другия акт на Съюза и тя се прилага за тези конкретни сектори или професии.

Настоящата директива се прилага, без да се засягат правата на работниците, задълженията на доставчиците на услуги и свързаните с тях проверки в държавите членки, предвидени в директиви 96/71/ЕО и 2014/67/ЕС.

Член 3 **Определения**

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „държава членка по произход“ означава държавата членка, до която даден доставчик е подал заявление за европейска електронна карта за услуги;
2. „приемаща държава членка“ означава държавата членка, в която даден доставчик е заявил намерение да предоставя услуги, като използва европейска електронна карта за услуги;
3. „изискване“ означава изискване съгласно определението по член 4, точка 7 от Директива 2006/123/ЕО;
4. „координиращ орган“ означава орган, определен в съответствие с член 17 от Регламент [Регламента за ЕЕКУ].....;
5. „компетентен орган“ има едно от следните значения, без да се засяга разпоредбата на член 16, параграф 5, трета алинея:
 - а) компетентен орган съгласно определението по член 4, точка 9 от Директива 2006/123/ЕО;

- б) компетентен орган съгласно определението по член 3, параграф 1, буква г) от Директива 2005/36/ЕО;
- в) всеки орган или структура, отговарящи за централен, търговски или дружествен регистър в държава членка;
- г) всеки данъчен орган в държава членка.
6. „договор за обществена поръчка“ означава договор съгласно определението по член 2, точка 5 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³²;
7. „конкурс за проект“ означава конкурс за проект съгласно определението по член 2, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/24/ЕС;
8. „концесия“ означава концесия съгласно определението в член 5, точка 1 от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³³;
9. „разрешителен режим“ означава разрешителен режим съгласно определението по член 4, точка 6 от Директива 2006/123/ЕО;
10. „услуга“ означава услуга съгласно определението по член 4, точка 1 от Директива 2006/123/ЕО;
11. „доставчик“ означава доставчик съгласно определението по член 4, точка 2 от Директива 2006/123/ЕО;
12. „държава членка на установяване“ означава държава членка на установяване съгласно определението по член 4, точка 4 от Директива 2006/123/ЕО;
13. „установяване“ означава установяване съгласно определението по член 4, точка 5 от Директива 2006/123/ЕО;
14. „уведомителен режим“ означава всяка процедура, в рамките на която даден доставчик е длъжен да направи определени постъпки пред компетентен орган, като предостави информация или представи документи, отнасящи се до достъпа до дейност по предоставяне на услуги или до упражняването на такава дейност, без да е необходимо изрично или мълчаливо решение от страна на този орган.

ГЛАВА II

ЕВРОПЕЙСКА ЕЛЕКТРОННА КАРТА ЗА УСЛУГИ

Член 4

Европейската електронна карта за услуги като доказателство за установяването

Държавите членки приемат валидната европейска електронна карта за услуги като доказателство за това, че притежателят ѝ е установен на територията на държавата си членка по произход и има право да упражнява на тази територия обхванатите от електронната карта дейности по предоставяне на услуги.

³² Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 65).

³³ Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 1).

Член 5

Последици от европейската електронна карта за услуги в приемащата държава членка

1. Приемащата държава членка не може да налага какъвто и да било режим на предварително разрешение, режим на предварително уведомление или изискване за установяване на притежателя на вече издадена европейска електронна карта за услуги за временно трансгранично предоставяне на услуги като условие за временното трансгранично предоставяне на услуги на нейна територия.
2. Приемащата държава членка не може да налага какъвто и да било режим на предварително разрешение или режим на предварително уведомление на притежателя на вече издадена европейска електронна карта за услуги за установяване като условие за установяването на нейна територия чрез клон, представителство или офис, намиращ се на нейна територия.
3. Приемащата държава членка се въздържа да налага на притежателите на вече издадена европейска електронна карта за услуги други изисквания освен посочените в параграфи 1 и 2, чието спазване е било или се счита, че е било проверено в съответствие с членове 11—13.
4. Параграфи 1, 2 и 3 не засягат:
 - i) изисквания към доставчиците във връзка с процедури за подбор на кандидати за разрешителни режими, които са ограничени на брой в съответствие със законодателството на ЕС;
 - ii) изисквания и други задължения, забрани, условия или ограничения за доставчиците във връзка с процедури за подбор на кандидати за предоставяне на услуги в рамките на договор за обществена поръчка, конкурс за проект или концесия;
 - iii) разрешителни режими, уведомителни режими или изисквания, касаещи условия, които са конкретно свързани с мястото, където се предоставя услугата, или с мястото, където е установен доставчикът;
 - iv) изисквания относно признаването на професионалните квалификации съгласно предвиденото в членове 4 и 4е от Директива 2005/36/ЕО;
 - v) задължения за оповестяване, предвидени в член 2 от Директива 2009/101/ЕО и член 2 от Директива 89/666/ЕИО, или задължения, забрани, условия или ограничения съгласно националната нормативна уредба относно регистрацията на клонове на дружества, регистрирани в друга държава членка по силата на дружественото право.
5. Параграфи 1, 2 и 3 се прилагат, без с това да се засягат задълженията за докладване, наложени на притежателя на европейска електронна карта за услуги, нито провеждането на проверки, инспекции или разследвания от компетентните органи по време на предоставянето на услугата, при спазване на законодателството на ЕС.

Член 6

Използване на информацията, съдържаща се в европейската електронна карта за услуги

При процедури или формалности, наложени на доставчик на тяхна територия, и в съответствие с правилата за защита на личните данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО [Регламент (ЕС) 2016/679] и националното законодателство, органите на държавите членки не могат да изискват от притежателя на европейска електронна карта за услуги да предоставя информация, която вече се съдържа в нея, включително във връзка със:

- i) възлагането на обществена поръчка, конкурс за проект или концесия;
- ii) създаването на дъщерни дружества или регистрирането на клонове съгласно дружественото право;
- iii) регистрацията по схеми за задължително социално осигуряване.

Член 7

Валидност на европейската електронна карта за услуги

1. Европейската електронна карта за услуги за временно трансгранично предоставяне на обхванатите от нея услуги е валидна на цялата територия на приемащата държава членка.

По отношение на обхванатите от нея дейности по предоставяне на услуги европейската електронна карта за услуги за установяване е валидна на територията на приемащата държава членка чрез един или повече клонове, представителства или офиси, намиращи се на територията на тази държава членка, с изключение на случаите, когато е оправдано предоставянето на разрешение за всеки допълнителен клон, представителство или офис в съответствие с член 10, параграф 4 от Директива 2006/123/ЕО.

Настоящата разпоредба се прилага, без да се засяга задължението на притежателя на европейска електронна карта за услуги да съблюдава задълженията, забраните, условията или ограниченията, наложени от националната нормативна уредба относно регистрацията на клонове по силата на дружественото право, с оглед предоставянето на услуги чрез такъв клон.

2. Европейската електронна карта за услуги е валидна за неограничен срок, освен в случаите на временно преустановяване на действието, отмяна или анулиране в съответствие с членове 15—17.

Настоящата разпоредба се прилага, без да засяга мерките, въведени в съответствие с член 18 от Директива 2006/123/ЕО.

ГЛАВА III

РЕЖИМ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЕЛЕКТРОННА КАРТА ЗА УСЛУГИ

Член 8

Заявление за европейска електронна карта за услуги

Държавите членки гарантират, че доставчиците с място на установяване на територията на дадена държава членка имат право да подадат заявление за европейска електронна карта за услуги до координиращия орган на същата държава членка.

Заявлението съдържа информацията и документите в нейна подкрепа, предвидени в членове 4 и 5 от Регламент [Регламента за ЕЕКУ].

Член 9

Допустимост

1. Доставчиците, упражняващи дейности по предоставяне на услуги, за които в съответствие с Директива 2005/36/ЕО е въведена европейска професионална карта за предоставяне на услуги на временен и случаен принцип, не отговарят на условията за допустимост за получаване на европейска електронна карта за услуги за предоставянето на временни трансгранични услуги.
2. Доставчиците, упражняващи дейности по предоставяне на услуги, за които в съответствие с Директива 2005/36/ЕО е въведена европейска професионална карта за установяване, не отговарят на условията за допустимост за получаване на европейска електронна карта за услуги за установяване. Тези доставчици отговарят на условията за допустимост за получаване на европейска електронна карта за услуги, що се отнася до изискванията и разпоредбите, посочени в член 4а, параграф 5, втора алинея от Директива 2005/36/ЕО.

Член 10

Право на държавите членки да се позоват на наложителни причини, свързани с общественния интерес

Когато оценяват заявленията за европейска електронна карта за услуги, държавите членки си запазват правото да се позоват на наложителните причини, свързани с общественния интерес, признати съгласно Директива 2006/123/ЕО, в частност член 16 от нея, или други правни актове на Европейския съюз.

Член 11

Оценка на заявлението от държавата членка по произход

1. В срок от една седмица от получаването на заявление за европейска електронна карта за услуги координиращият орган на държавата членка по произход:
 - а) разглежда заявлението;
 - б) проверява пълнотата и точността на предоставената информация;
 - в) проверява дали европейските електронни карти за услуги, издадени във връзка с други държави членки по произход за същия доставчик и същата дейност по предоставяне на услуги, са били отменени или анулирани, или

анулирането им е било поискано, за да бъдат заменени с европейската електронна карта за услуги, за която се отнася заявлението;

- г) проверява съдържанието и валидността на придружителните документи, които удостоверяват съответствието с приложимите по отношение на предоставянето на услуги изисквания, с които е обвързан заявителят в държавата членка по произход, ако са представени такива придружителни документи;
- д) приканва заявителя да предостави допълнителна информация, ако това е необходимо;
- е) попълва формуляра със заявлението с информацията, получена по негово искане в съответствие с член 14, параграф 2;
- ж) въвежда в електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, необходимите документи, получени в съответствие с член 14, параграф 2, ако има такива.

В случай че координиращият орган на държавата членка по произход поиска заявлението да бъде допълнено от заявителя, срокът спира да тече до предоставянето на тази информация.

- 2. След като бъдат изпълнени задачите, посочени в параграф 1, координиращият орган на държавата членка по произход без отлагане довежда заявлението до знанието на координиращия орган на приемащата държава членка, като информира за това заявителя.
- 3. Решенията и действията, предприети от координиращия орган на държавата членка по произход, за които заявителят е бил уведомен през електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, както и липсата на решение или непредприемането на действие в рамките на определения срок, подлежат на обжалване съгласно вътрешното право на държавата членка по произход.
- 4. Комисията приема с актове за изпълнение техническите правила във връзка с документооборота и обработката на заявлението. Тези правила включват сроковете за изтичане на заявлението поради бездействието на заявителя.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 19, параграф 2.

Член 12

Оценка от приемащата държава членка на заявление за европейска електронна карта за услуги за предоставяне на временни трансгранични услуги

- 1. В срок от две седмици от получаване на заявлението координиращият орган на приемащата държава членка го разглежда и информира заявителя и държавата членка по произход за приложимите изисквания по отношение на временното трансгранично предоставяне на услуги по силата на законодателството на приемащата държава членка, с изключение на посочените в член 5, параграф 4. В съответствие с правото на държавите членки, посочено в член 10, координиращият орган на приемащата държава членка може в същия срок да реши да възрази срещу издаването на европейска електронна карта за услуги от координиращия орган на държавата членка по произход, при условие че докаже, че прилагането на режим на предварително разрешение, режим на

предварително уведомление или изисквания спрямо заявителя е оправдано поради една от посочените в член 16 от Директива 2006/123/ЕО наложителни причини, свързани с обществения интерес, или е допустимо в съответствие с други правни актове на ЕС.

При оценката приемащата държава членка надлежно взема предвид изискванията, на които заявителят вече отговаря в своята държава членка по произход. За целите на тази оценка и в рамките на горепосочения срок координиращият орган на приемащата държава членка има право да поиска от държавата членка по произход или от заявителя необходимите разяснения или необходимата допълнителна информация, която все още не се съдържа в заявлението. В този случай срокът, посочен в настоящия параграф, спира да тече до предоставянето на поисканото необходимо разяснение или поисканата необходима допълнителна информация. Процедурата за искане на разяснения или допълнителна информация се определя посредством делегираните актове, посочени в параграф 4.

Възражението срещу предоставянето на европейска електронна карта за услуги не може да се мотивира с неспазването на някое от условията, изброени в член 5, параграф 5. Комисията има достъп посредством ИСВП до решението за възражение, взето от координиращия орган на приемащата държава членка.

2. Предвид правото на държавите членки, посочено в член 10, ако координиращият орган на приемащата държава членка не реагира в срока, предвиден в параграф 1, този срок автоматично се удължава с още две седмици, а електронната платформа, през която е подадено заявлението за европейска електронна карта за услуги, изпраща предупреждение до координиращия орган на приемащата държава членка за това, че липсата на реакция ще се тълкува като липса на възражение срещу издаването на заявителя на европейска електронна карта за услуги.
3. Ако приемащата държава членка не направи възражение в съответствие с параграф 1, координиращият орган на държавата членка по произход издава без отлагане европейската електронна карта за услуги след изтичането на удължения в резултат на прилагането на параграф 2 срок. Ако не е направено възражение съгласно параграф 1, втора алинея и ако няма решение на координиращия орган на държавата членка по произход към момента на изтичане на удължения срок в резултат на прилагането на параграф 2, се счита, че европейската електронна карта за услуги е била издадена от държавата членка по произход при условията, съобщени на приемащата държава членка в съответствие с член 11, параграф 2.

След получаването на решението на приемащата държава членка да направи възражение съгласно параграф 1, държавата членка по произход без отлагане отхвърля заявлението за европейска електронна карта за услуги.

4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 18 с цел уточняване на процедурата, по която координиращият орган на приемащата държава членка да иска разяснения или допълнителна информация от държавата членка по произход или от заявителя и да променя при нужда сроковете, предвидени в параграф 1.
5. Решенията и действията, предприети от координиращия орган на държавата членка по произход, за които заявителят е бил уведомен през електронната

платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, подлежат на обжалване съгласно вътрешното право на държавата членка по произход.

Решението на координиращия орган на приемащата държава членка да направи възражение срещу издаването на европейска електронна карта за услуги, за което заявителят е бил уведомен през електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, подлежи на обжалване съгласно вътрешното право на приемащата държава членка.

6. Комисията приема посредством актове за изпълнение техническите правила във връзка с документооборота и обработката на заявлението за целите на прилагането на параграфи 1 и 2. Тези правила включват сроковете за изтичане на заявлението поради бездействието на заявителя.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 19, параграф 2.

Член 13

Оценка от приемащата държава членка на заявление за европейска електронна карта за услуги за установяване

1. При процедура по издаване на европейска електронна карта за услуги за установяване под формата на клон, представителство или офис, в срок от четири седмици от получаване на заявлението координиращият орган на приемащата държава членка определя съгласно предвиденото в член 5, параграф 2 приложимия за установяването режим на предварително разрешение или режим на предварително уведомление, ако има такъв, при спазване на законодателството на ЕС. В случай че се установи, че съществува такъв режим на предварително разрешение или режим на предварително уведомление, приемащата държава членка също така определя условията, на които е необходимо да отговаря заявителят, с изключение на посочените в член 5, параграф 5. Приемащата държава членка посочва защо прилагането на такъв режим на предварително разрешение или режим на предварително уведомление е пропорционално и необходимо поради наложителни причини, свързани с обществен интерес.

Приемащата държава членка незабавно уведомява заявителя и координиращия орган на държавата членка по произход за съответния режим на предварително разрешение или предварително уведомление, за условията, на които е необходимо да отговаря заявителят, както и за тяхната необходимост и пропорционалност.

2. Предвид правото на държавите членки, посочено в член 10, ако координиращият орган на приемащата държава членка не реагира в срока, предвиден в параграф 1, този срок автоматично се удължава с още две седмици, а електронната платформа, през която е подадено заявлението за европейска електронна карта за услуги, изпраща предупреждение до координиращия орган на приемащата държава членка за това, че липсата на реакция ще доведе до издаването на заявителя на европейска електронна карта за услуги.
3. След получаване на отговора на координиращия орган на приемащата държава членка относно заявлението, на заявителя се дава възможност да представи

доказателство за това, че отговаря на условията, определени от координиращия орган на приемащата държава членка в изпълнение на параграф 1.

Заявителят описва кои конкретни условия са изпълнени поради равностойни изисквания, на които вече отговаря в държавата членка по произход.

Държавите членки гарантират, че координиращият орган на държавата членка по произход подпомага заявителя да докаже спазването на условията, определени от приемащата държава членка, в съответствие с член 14.

4. В срок от една седмица след получаване на доказателство за спазването на условията, определени в съответствие с параграф 1, координиращият орган на приемащата държава членка преценява дали да издаде европейска електронна карта за услуги, или да отхвърли заявлението.

В случай че координиращият орган на приемащата държава членка вземе решение за издаване на европейска електронна карта на услуги, той трябва да направи това без отлагане.

В противен случай координиращият орган на приемащата държава членка може да уведоми заявителя и координиращия орган на държавата членка по произход за намерението си да отхвърли заявлението; в този случай заявителят разполага с една седмица, за да представи своето становище в тази връзка.

След получаване на становището на заявителя или, ако не е представено такова — след изтичане на срока за представянето му, координиращият орган на приемащата държава членка в едноседмичен срок взема решение дали да издаде европейска електронна карта за услуги или да отхвърли заявлението.

5. Координиращият орган на приемащата държава членка има право да поиска от държавата членка по произход или от заявителя необходимите разяснения или необходимата допълнителна информация, която все още не се съдържа в заявлението. В този случай сроковете, предвидени в параграфи 1 и 4, спират да текат до предоставянето на поисканото необходимо разяснение или поисканата необходима допълнителна информация.

Разясненията и допълнителната информация се искат при съблюдаване на процедурата, определена в съответствие с параграф 7.

6. В случай че след изтичане на сроковете за отговор, посочени в параграфи 2 и 4, приемащата държава членка не поиска спазването на никое от условията в изпълнение на параграф 1 или не вземе решение за издаване на европейска електронна карта за услуги в съответствие с параграф 4, се счита, че европейската електронна карта за услуги е била издадена от приемащата държава членка при условията, съобщени на приемащата държава членка в съответствие с член 11, параграф 2.
7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 18 с цел уточняване на посочената в параграф 5 процедура, по която координиращият орган на приемащата държава членка да иска разяснения или допълнителна информация от държавата членка по произход или от заявителя, както и да променя при необходимост сроковете, упоменати в параграфи 1 и 4.
8. Решенията и действията, предприети от координиращия орган на държавата членка по произход, за които заявителят е бил уведомен през електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление,

подлежат на обжалване съгласно вътрешното право на държавата членка по произход.

Решенията на координиращия орган на приемащата държава членка да поиска да бъдат спазени условията в изпълнение на параграф 1 и решението му във връзка с издаването на европейската електронна карта за услуги, за които заявителят е бил уведомен през електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, подлежат на обжалване съгласно вътрешното право на приемащата държава членка.

9. Държавите членки не могат да изискват заявление за регистрация на клон по силата на дружественото право като предварително условие за оценката на заявлението за европейска електронна карта за услуги за установяване.

Настоящата разпоредба се прилага, без да се засяга задължението на притежателя на европейска електронна карта за услуги да съблюдава националните задължения, забрани, условия или ограничения, наложени относно регистрацията на клонове по силата на дружественото право, с оглед предоставянето на услуги чрез такъв клон при спазване на законодателството на ЕС.

10. Комисията приема посредством актове за изпълнение техническите правила във връзка с документооборота и обработката на заявлението за целите на прилагането на параграфи 1, 2, 3 и 4. Тези правила включват сроковете за изтичане на заявлението поради бездействието на заявителя.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 19, параграф 2.

Член 14

Принцип за еднократно изискване на информацията в държавата членка по произход

1. Координиращите органи в държавата членка по произход не могат да изискват от доставчиците да предоставят информация и документи, които са на разположение на тези органи в съответствие с параграф 2 от настоящия член или с член 14, параграф 3 от Регламент... [Регламент за ЕЕКУ]....., при подаването на заявление за европейска електронна карта за услуги или — във връзка с европейската електронна карта за услуги за установяване, да представят доказателство за това, че отговарят на условията, определени от координиращия орган на приемащата държава членка в съответствие с член 13, параграф 1.
2. Координиращият орган на държавата членка по произход събира информацията и документите, необходими за целите, посочени в параграф 1, с които разполагат други органи в държавата членка по произход или които произхождат от тези органи, в съответствие с правилата за защита на личните данни, предвидени в Директива 95/46/ЕО, Регламент (ЕС) 2016/679 и националното законодателство.

Член 15

Временно преустановяване на действието и отмяна на европейска електронна карта за услуги във връзка с приемаща държава членка

1. В случай на решение в съответствие със законодателството на ЕС, с което се налага временна или постоянна забрана за упражняването на дейностите по предоставяне на услуги от притежателя на европейска електронна карта за услуги в приемащата държава членка, държавите членки гарантират, че координиращият орган, който е издал европейската електронна карта за услуги, съответно временно преустановява действието ѝ или я отменя.
2. Държавите членки гарантират, че координиращите органи, които са издали европейска електронна карта за услуги, я отменят, в случай че притежателят ѝ:
 - i) във връзка с процедурата по издаване на електронната карта е използвал информация или документи, за които е установено с окончателно решение на държавата членка по произход или на приемащата държава членка, неподлежащо на обжалване съгласно приложимото вътрешно право, че са неверни, неточни или фалшифицирани;
 - ii) е обект на окончателно решение в съответствие с член 4, параграф 5 от Директива 2014/67/ЕС, неподлежащо на обжалване съгласно вътрешното право, прието от приемащата държава членка, по силата на което тя смята, че притежателят на европейска електронна карта за услуги е работник, а не самостоятелно заето лице, в съответствие с член 2, параграф 2 от Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁴;
 - iii) не отговаря на едно или няколко от приложимите за временното трансгранично предоставяне условия, предписани в член 11, параграф 1, първа алинея, чието спазване по силата на вътрешното право на приемащата държава членка е от съществено значение, за да продължи да предоставя законно въпросните услуги на нейна територия;
 - iv) не отговаря на едно или няколко от приложимите за установяването условия, предписани в член 12, параграф 1, първа алинея, наложени във връзка с режим на предварително разрешение или предварително уведомление, чието спазване по силата на вътрешното право на приемащата държава членка е от съществено значение, за да продължи да предоставя законно въпросните услуги на нейна територия.

Член 16

Временно преустановяване на действието и отмяна на всички европейски електронни карти за услуги на доставчик на услуги за дадена дейност по предоставяне на услуги

1. Държавите членки гарантират, че в случай че е прието решение в съответствие със законодателството на ЕС, с което се налага временна или постоянна забрана за упражняването на дейности по предоставяне на услуги от притежателя на европейска електронна карта за услуги в държавата членка по произход, координиращите органи, които са издали европейска електронна

³⁴ Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги (ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1).

карта за услуги, съответно временно преустановяват действието на всички европейски електронни карти за услуги, издадени за същия доставчик и дейност по предоставяне на услуги, или ги отменят.

2. Държавите членки гарантират, че в случай на решение, с което се налага временна или постоянна забрана за упражняването на въпросните дейности по предоставяне на услуги от притежателя на европейска електронна карта за услуги в приемащата държава членка, координиращите органи, които са издали европейска електронна карта за услуги, съответно временно преустановяват действието на всички европейски електронни карти за услуги, издадени за същия доставчик и дейност по предоставяне на услуги, или ги отменят, доколкото вътрешното право на държавата членка по произход предписва в съответствие с правото на ЕС временното преустановяване или прекратяването на дейностите по предоставяне на услуги на нейна територия, съответно по причина на наложената временна или постоянна забрана в приемащата държава членка.
3. Държавите членки гарантират, че координиращите органи, които са издали европейска електронна карта за услуги, отменят всички европейски електронни карти за услуги, издадени за същия доставчик и дейности по предоставяне на услуги, в случай че доставчикът:
 - i) окончателно престава да предоставя съответните услуги в държавата членка по произход;
 - ii) е в ликвидация и дейността му е прекратена със съдебно решение;
 - iii) премести своя основен център на дейност от значение за издаването на съответните електронни карти от една държава членка в друга държава членка;
 - iv) премести своя основен център на дейност от значение за издаването на съответните електронни карти в трета държава;
 - v) е обект на окончателно решение, неподлежащо на обжалване съгласно вътрешното право, прието от държавата членка по произход, по силата на което тя смята, че притежателят на европейска електронна карта за услуги е работник, а не самостоятелно заето лице;
 - vi) вече не е установен в държавата членка по произход поради някаква друга причина.

Член 17

Процедура за временно преустановяване на действието, отмяна, актуализиране и анулиране на европейски електронни карти за услуги

1. Държава членка, която установи на територията си възникването на причина, която е в състояние да доведе до временно преустановяване на действието или отмяна на европейска електронна карта за услуги в съответствие с членове 15 или 16, съобщава посредством ИСВП на притежателя на европейската електронна карта за услуги мотивите си за това и му дава възможност да бъде изслушан.

Настоящата разпоредба се прилага, без да засяга евентуалното предупреждение в съответствие с член 32 от Директива 2006/123/ЕО.

2. Когато държава членка стигне до заключението, че се налага временно да преустанови действието на европейска електронна карта за услуги или да я отмени, тя пристъпва без отлагане към това, в случай че издалият електронната карта орган е координиращият орган на тази държава членка, или съобщава без отлагане на издалия електронната карта координиращ орган своето заключение относно необходимостта от временно преустановяване на действието или отмяна на съответната европейска електронна карта за услуги.

Издалият електронната карта координиращ орган, който е уведомен от друга държава членка за заключение относно необходимостта от временно преустановяване на действието или отмяна на европейската електронна карта за услуги, незабавно преустановява действието на картата или я отменя, според случая.

Държавите членки гарантират, че веднага след като престанат да бъдат валидни условията, довели до временното преустановяване на действието на европейска електронна карта за услуги, издалият електронната карта координиращ орган без отлагане възобновява действието на въпросната европейска електронна карта за услуги.

3. Решението за временно преустановяване на действието или отмяна на европейска електронна карта за услуги, за което заявителят е бил уведомен през електронната платформа, осигуряваща достъп до стандартния формуляр за заявление, трябва да бъде надлежно мотивирано и подлежи на обжалване съгласно вътрешното право на съответната държава членка.

Липсата на решение за възобновяване на временно преустановеното действие на европейска електронна карта за услуги в съответствие с последната алинея на параграф 2 подлежи на обжалване съгласно вътрешното право на съответната държава членка.

Настоящият параграф се прилага, без да се засяга разпоредбата на параграф 2, втора алинея.

4. Държавите членки задължават притежателя на европейска електронна карта за услуги да информира издалия картата координиращ орган за следното:

- а) всяко, дори временно решение за ограничение или забрана в държавата членка по произход или в приемащата държава членка притежателят на европейска електронна карта за услуги да упражнява обхванатите от картата дейности по предоставянето на услуги;
- б) окончателното прекратяване на дейностите, обхванати от европейската електронна карта за услуги, на територията на държавата членка по произход;
- в) ликвидацията и прекратяването по силата на съдебно решение на дейността на притежателя на европейската електронна карта за услуги или преместването на неговия основен център на дейност в пределите на Европейския съюз или в трета държава;
- г) всяко окончателно решение, неподлежащо на обжалване съгласно вътрешното право, прието от държавата членка по произход или — при спазване на член 4, параграф 5 от Директива 2014/67/ЕС — от приемащата държава членка, по силата на което въпросната държава

членка смята, че притежателят на европейската електронна карта за услуги е работник, а не самостоятелно заето лице;

- д) всяка значима промяна, отнасяща се до изискванията, на които притежателят на електронната карта е подчинен в своята държава членка по произход, доколкото на приемащата държава членка заедно със заявлението за електронната карта е била предадена информация относно спазването на тези изисквания;
- е) всяка промяна във фактическата обстановка или други сведения за притежателя на европейска електронна карта за услуги, включени в съдържанието ѝ.

5. Координиращите органи обменят информация по собствена инициатива и оказват съдействие на другите координиращи органи във връзка с достигнали до тяхното знание събития, които могат да доведат до временно преустановяване на действието или отмяна на съответната европейска електронна карта за услуги, или до необходимостта от актуализиране на съдържанието ѝ.

Държавите членки гарантират, че техните компетентни органи информират определения от тях координиращ орган в съответствие с член 17 от Регламент ...[Регламента за ЕЕКУ]... за събитията, изброени в параграф 4, които са достигнали до тяхното знание.

По отношение на параграф 4, буква г), настоящият параграф се прилага също и за компетентните органи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2014/67/ЕС.

Настоящият параграф се прилага, без да се засяга член 2 от Директива 2009/101/ЕО и член 2 от Директива 89/666/ЕИО.

6. Притежателят на европейска електронна карта за услуги може по всяко време да поиска от издалия електронната карта координиращ орган анулирането на вече издадена му европейска електронна карта за услуги.
7. Комисията приема с актове за изпълнение техническите правила за обработката на временното преустановяване на действието, отмяната, актуализациите и анулирането на европейска електронна карта за услуги, включително разпоредбите относно въвеждането и оттеглянето на предупреждения за евентуално временно преустановяване на действието или отмяна, както и относно взаимовръзката между тези процедури и механизма за предупреждение, предвиден в член 32 от Директива 2006/123/ЕО, и взаимовръзката между валидна европейска електронна карта за услуги и процедурата за дерогации, предоставяни поотделно за всеки конкретен случай в съответствие с член 18 от Директива 2006/123/ЕО.

Посочените актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 19, параграф 2.

ГЛАВА IV

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 18

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 12, параграф 4 и член 13, параграф 7, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от [...]. Комисията изготвя доклад относно делегирането на това правомощие не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощието се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощието, посочено в член 12, параграф 4 и член 13, параграф 7, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
5. Делегиран акт, приет съгласно член 12, параграф 4 и член 13, параграф 7, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 19

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, посочен в член 40, параграф 1 от Директива 2006/123/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 20

Мониторинг на прилагането

Съвместно с държавите членки, социалните партньори и други заинтересовани страни Комисията ще създаде механизъм за мониторинг за проследяване и оценка на прилагането на настоящата директива и последиците от нея, по-специално отражението

и върху свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги в държавите членки за обхванатите от нея услуги — а именно намаляване на разходите за доставчиците, повишаване на прозрачността във връзка с разширяването на дейността на доставчиците в трансграничен план и увеличаване на конкуренцията, както и на отражението и върху цените и качеството на съответните услуги, като се отчитат подходящи показатели.

Член 21

Клауза за преглед

Най-късно до [24 месеца след крайната дата за транспониране на настоящата директива] Комисията извършва оценка на това доколко е целесъобразно предприемането на допълнителни мерки за координиране на разпоредбите относно свободата на установяване и свободата на предоставяне на услугите, във връзка с които е въведена европейската електронна карта за услуги.

Не по-късно от 36 месеца след крайната дата за транспониране на настоящата директива и поне на всеки пет години след това Комисията извършва оценка на настоящата директива и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно нейното прилагане. В доклада се разглежда необходимостта да се адаптират процедурите по издаване, актуализиране, временно преустановяване на действието или отмяна на европейската електронна карта за услуги съобразно с последните новости в областта на електронното управление, като този доклад се включва в доклада за оценка на цялостното изпълнение на Регламент... [Регламента за ЕЕКУ] в съответствие с член 19 от него.

Член 22

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват преди [две години след влизането в сила на настоящата директива] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от [две години след влизането в сила на Регламент... [Регламента за ЕЕКУ]...].

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 23

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на [двадесетия] ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 24
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател